Suomen Kuvalehti

JUNAONNETTOMUUS
HELSINGIN ASEMALLA
28.8.1926

6

№ 36 1926

HINTA 3 MK

Juokaa lasillinen

SAMARINIA

sekä aamuin että illoin, niin voitte itsekin todeta että

SAMARIN auttaa ravintovirhehäiriöissä
SAMARIN pitää vaivaloisen ja epäsäännöllisen vatsantoiminnan kunnossa
SAMARIN edistää ruuansulatusta ja aineenvaihtoa
SAMARIN lisää virtsahaponeritystä, ollen siis hyvä apu kihtiä, reumatismia y. m. vastaan
SAMARIN poistaa närästyksen ja harmilliset röyhtäykset
SAMARIN on erittäin vilvoittava ja virkistävä kesäjuoma.

Yksinään naapurimaassamme Ruotsissa lasketaan vähintäin 300,000 henkilön joka päivä käyttävän Samarin hedelmäsuolaa ja kulutus lisääntyy päivä päivältä. — Olemme antaneet professorien ja lääkärien tarkastaa pitemmän ajan kuluessa Samarinin vaikutusta potilaisiin ja heidän terveydentilaansa ja tulokset ovat olleet kaikissa tapauksissa tyydyttävät.

Lääkärintodistus on nyttemmin joka pullon mukana.

Myydään apteekeissa, rohdos- ja kemikaalikaupoissa, siirtomaatavaraliikkeissä y. m. paikoissa.

Valmistus on fil. tri Arne Homén'in tieteellisen tarkastuksen alainen.

★

Yksinvalmistaja:

O/Y TEKA A/B

RIIHIMÄKI

HEDELMÄSUOLA SAMARIN

Elliott-Fisher

Nerokkaita
KIRJANPITO- JA
LASKUTUSKONEITA

Yhdistetty kirjoitus- ja laskukone

Ainoa kone maailmassa, joka kirjoittaa tasapinnalle.

Laskee yhteen ja vähentää sekä vaakasuoraan että pystysuoraan

O/Y **AMKO** A/B

Helsinki, Et.-Esplanadinkatu 2 · Puh. 10597 ja 22956.

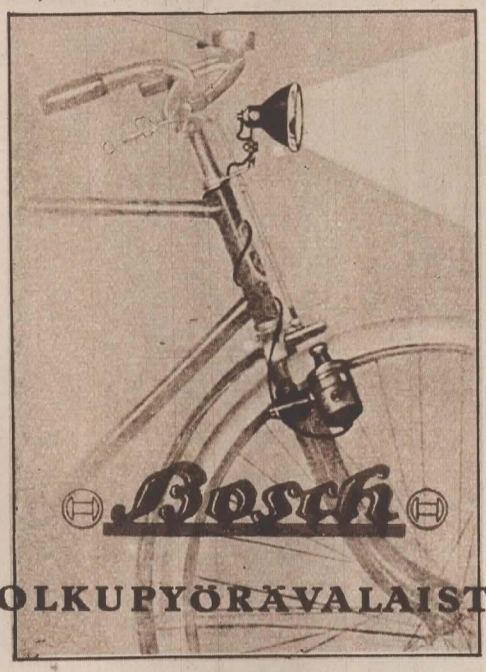

POLKUPYÖRÄVALAISTUS

on paras
SÄHKÖVALOLÄHDE
Teidän pyöräänne.

Aina käyttövalmiina. Ei mitään käyttökustannuksia.

★

Pääedustaja Suomessa:

A/B WALFRID ALFTAN O/Y

Helsinki, Pörssitalo

Mella

Mella

Antakaa pienokaisillenne

MELLAN SUKLAARUSINOITA

sillä ne ovat ravintorikkaita ja terveellisiä makeisia.

★

Siro rasia on mainion sopiva pikkulahja heille.

MELLA OSAKEYHTIÖ

HANKALA parranajo aikaansaa suoran partaveitsen kysynnän — Durham-Duplexin. Sen tasainen, kitkaa synnyttämätön toiminta saattaa teidät innokkaaksi *suoran, turvalliseksi tehdyn partaveitsen* käyttäjäksi. Durham-Duplex partaveitset ja Durham-Duplex kuperaksilasketut terät auttavat teitä saamaan ulkonäkönne etua tuottavaksi.

Pyytäkää yksi nähtäväksenne, katselkaa — koetelkaa sitä.

Edustaja: A. V. Forsström
Vuorikatu 12, Hanko
Suomi

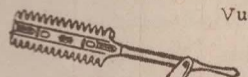

DURHAM-DUPLEX

VASTUSTAKAA

taipumustanne lihomiseen juomalla aina aterioidessanne lasillinen virkistävää, kuohuavaa, hyvänmakuista

HEDELMÄSUOLAA SANOSAN

HAVIN IRMA

SAIPPUA

on ensiluokkainen, parhaista raaka-aineista kokoonpantu, lanolinilla kyllästetty ihosaippua.

*

Järkiperäisen ihonhoidon tärkein kohta on ihon puhtaanapito, johon tarvitaan taatusti hyvää saippuaa. Kokeilkaa Havin Irma saippualla ja tulos on Teitä tyydyttävä.

*

HUOM.! Laatukilpailussa viime vuoden Suomen Messuilla palkittiin saippua-alalla

AINOASTAAN HAVIN TUOTTEET KULTAMITALILLA

Ei liikarasitusta,

Puhutaan paljon oppilaiden liikarasituksesta. Osaltaan tähän voi olla vaikuttamassa sekin, ettei järjestelmällistä apuoppaiden käyttämistä ole harrastettu. Seuraavassa muutamia tällaisista apuoppaista:

★

KOULUTIEDOT TASKUSSA I

Sisältää m. m. keskitetyn kurssin suomenkielessä (kaikki ainekirjoituksessa sattuvat kompastukset välttää, kun on lukenut tämän osan), historiassa (lyhyt yleinen ja Suomen historia — järjestettynä niin, että muistaa), matematiikassa (kaikki kaavat, pieni logaritmitaulukin y. m.), fysiikassa, filosofiassa. Hinta 24 mk., sid. 30 mk.

★

KOULUTIEDOT TASKUSSA II

Viime keväänä ilmestynyt osa sisältää kasviopin, eläinopin, maantieteen, kirkkohistorian, uskontoopin, kemian. Auttaa sekä kouluaikana että tenttiluvuissa. Hinta 24 mk., sid. 30 mk.

★

HUVI VUORINEN:

VIERASTA JA OMAA KIELTÄ VIERETYSTEN

Se, joka hiukan taitaa englantia, oppii tämän kirjan avulla paljon. Ja teksti on hauskaa: paljon maukkaita vitsejä. Suomenkielinen käännös on aivan vieressä. Sidottuna 12 mk.

KAARLO NIEMINEN:

AINEKIRJOITUKSEN OPAS

Opastaa hyvin pääsemään alkuun, mikä on aina vaikeata, ja kirjoittamaan hyviä aineita, se kun lisäksi sisältää ainoan suomenkielen tyyliopin alkeiskirjan. 12 mk., sid. 18 mk.

PIENI TIETOSANAKIRJA

Siitä saa paljon tietoja. Esim. ainekirjotusta varten historian lisätietoja, oppii ääntämään oikein vieraskielisiä sanoja ja nimiä. I osa valmis, sisältää n. 15,000 hakusanaa. Vaatekansissa 160 mk., nahkaselkäkansissa 200 mk.

J. E. SARGREN:

ALGEBRAN HARJOITUSTEHTÄVIÄ

Kun näitä ratkaisee oppii muitakin ratkaisemaan. 10 mk., sid. 15 mk.

★

POPPIUS—SALOLA:

Lausujan työ

Lausumisen taito kohottaa sen omistajan heti toisia korkeammalle. Sen oppii jokainen, joka tahtoo. 15 mk.

★

HANS BUCH:

Herbaario

Ohjeita kasvien keräämisessä ja säilyttämisessä. 4: 50.

★

BAGHEERA:

Seurustelun taito

Kun oppii oikein käyttäytymään menestyy maailmassa aina hyvin. Kolmas painos. 18 mk., sid. 28 mk.

OSKARI LINNONEN:

Pyöräilijän kirja

Pyöräileminen on hauskinta loma-ajan huvia. Ja siitä on paljon hyötyä. On vain opittava oikein ajamaan! Hinta 10 mk., sid. 16 mk.

★

GEORGE WILLIAM:

Amerikalainen nuorisotasavalta

Erinomaisen hauska kuvaus siitä, miten laajan lännen pojat itse järjestävät asiansa. Kuvitetun kirjan hinta 8 mk.

★

OLLI A. VUORINEN:

Kasvibiologisia kokeita

Hauskaa ja opettavaista hommaa luonnonhistoriasta ja -tieteestä innostuneille. 75 kuvaa. 12 mk.

★

Kun perehtyy miellyttävästi esitettyihin apuoppaisiin koulutyön ohella käy

koulutyö helpoksi

Oivallista ja mietoa

PIKKU FENNIA

SAVUKETTA

on saatavana ja pol=
tetaan kaikkialla

A/B PH. U. STRENGBERG & Co. O/Y

Helsingin Uusi Rautasänkytehdas

Omist. J. Merivaara

Myymälä ja näyttelyhuoneisto Aleksanterink. 16

puh. 1630

Merivaaran

*useilla ensipalkinnoilla palkittuja tuot=
teita myyvät edustavimmat rauta=
ja huonekaluliikkeet kautta maamme.*

KYMMENES VUOSIKERTA HELSINKI, SYYSK. 4 P. 1926.

SUOMEN KUVALEHTI

PÄÄTOIMITTAJA L.M. WIHERJUURI UUDENMAANKATU 10

VIIPURI KAUNISTUU

Kaupunki, jossa pannaan arvoa yleisten paikkojen kauneudelle, on Viipuri. Aivan äsken on se saanut m. m. kaksi veistosta ulkosalle. Toinen on M. Hovin „Kalapoika", josta äsken oli kuva tässä lehdessä ja joka on sijoitettu Salakkalahden puistikkoon. Toinen on G. Winterin pronssiin valettu naisvartalonkuva„ joka on sijoitettu Torkkelin esplanaadin Kauppatorin puoleiseen päähän. Kahdeksankulmaisen granittisen vesialtaan keskestä kohoaa kaunismuotoinen kivijalusta, jolle veistos on asetettu. Naturalistisesti luonnehdituń naisvartalon piirteistä kuvastuu tuskaisuus, jonka kuvanveistäjä on juuri halunnutkin saada täten ilmehdityksi. Hän oli nim. alkujaan suunnitellut veistoksen pystytettäväksi Imatran partaalle, jolloin se sattuvasti olisi kuvannut kosken kuohuista rauhaa etsivää onnetonta. Teoksen mallina on ollut muuan nuori, firenzeläinen sikarityöntekijätär, joka muuten myöhemmin oli aiheena useille taiteilijoille varsin huomattaviinkin maalauksiin ja veistoksiin. Uusi suihkulähde tekee tuuheiden puiden stimestämässä aukiossaan varsin miellyttävän ja onnistuneen vaikutuksen. Altaasta kohoaa eri tahoilta 3 eri vesisuihkua, joista yksi neljänä eri vihmohaarana solisee lammikkoon.

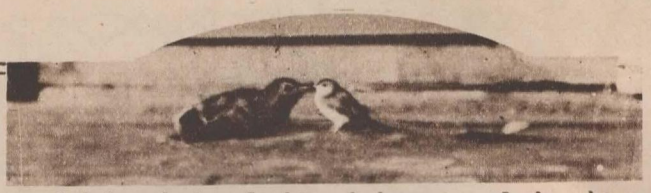

PIKKUINEN paarmalintu syöttää suurta käenpoikaa! Kuva on otettu Mäntyharjulla, saman saunan portailta, jossa käki on syntynyt, ja pari päivää ennen kuin se syntymäsijansa jätti.

Se on liikuttava kuva. Ei vain siksi, että situatsioni sinänsä on kaunis ja antaa lähimmäisrakkaudelle luonnonlain pyhyyden, mutta myöskin ja ehkäpä etenkin sen tähden, että se niin hyvin sopii ja soveltuu inhimillisten olojen vertauskuvaksi.

Kuinka monta onkaan olemassa suurta käenpoikaa, jota pienen paarmalinnun täytyy elättää!

Jos oikein tarkkaan asiaa tuumii, niin sopii paarmalinnun osa useimman ihmisen kohdalle jossakin hänen elämänsä vaiheessa. Tahi: pitäisi sopia. Sillä kaikki eivät ota osaa suorittaakseen. Ihmiskunnan paarmalinnut huomaavat kenties herkemmin kuin heidän siivekkäät symboolinsa, ettei poika olekaan heidän omansa vaan käen — joka tapauksessa antavat he käenpojan tietää sekä hänen syntyperänsä että hänen ruokansa armoleipäluonteen.

Tämä on vertauskuvamitallin toinen puoli, se, joka esittää asiat käenpojan hyväksi. Mutta mitallissa on toinenkin puoli, ja siinä joutuu paarmalintu kunniaan.

— Tapasin taas toissapäivänä vanhan lehtorin, josta joskus ennenkin olen pakissut. Hän oli köykistynyt sitten viime näkemän ja nojasi entistä raskaammin kävelykeppiinsä. Hänen tukkansa hopea oli haalistunut, hänen katseensa sammunut raukeammaksi, hänen partansa käynyt takkuisemmaksi ja hänen takkinsa vieläkin vihertävämmäksi. Hän tervehti minua arasti ja alakuloisesti. Ja kun kysyin hänen hyvinvointiaan, vastasi hän vavahtelevalla vanhanmiehen äänellä:

— Köyhän ei kannata vointiaan kehua eikä virkaheiton elämäänsä ylistellä.

Äänessä oli enemmän murhemielistä alistuvaisuutta kuin katkeruutta. Kun en keksinyt, mitä sanoa, sopertelin:

— Niin, setähän ei enää olekaan koulussa . . .

Hän hymähti:

— En ole. En saa olla. Olen ylittänyt ikärajan, ja minut potkaistiin pellolle . . .

Koetin laskea lievää leikkiä:

— Mutta nouseehan sato siitäkin pellosta . . .

Hän vastasi:

— Nousisihan se, kun jaksaisi kuokkia . . . Mutta ei tahdo enää pysyä kuokka kourassa. Käsi on jo kangistunut . . .

— Eläke tulee toki itsestään.

Silloin vetäytyi suupieli teräväksi kulmaksi. Ja kun hän vastasi, saattoi äänestä lukea hätää ja ahdistusta:

— Eihän se eläke riitä sille, jonka vielä vanhoilla päivillään täytyy maksaa pienipalkkaisuutensa velkojen korkoja!

Hänellä oli ollut suuri perhe elätettävänä. Ja hän oli elättänyt sen, mutta hänen oli täytynyt tehdä velkaa. Hän oli lyhentänyt velkaansa, vuosi vuodelta. Mutta velka oli ollut siksi suuri, etteivät vuodet olleet riittäneet. Ja nyt, kun vielä viimeiset rippeet olivat suorittamatta, oli vanhuus tullut. Se oli kyllä tullut paljon aikaisemminkin todellisuudessa. Mutta nyt myöskin virallisesti.

Kun katselin vanhaa lehtoria, joka köykkyselkäisenä seisoi edessäni ja suri elämän rautaista kovuutta, en voinut olla ajattelematta paarmalintua ja käenpoikaa.

Hän oli koko elämänsä iän ruokkinut käenpoikia. Toisten ihmisten lapsien kuolemattomia sieluja. Ne oli tuotu hänen eteensä: »Siinä on — hoida heidät hyviksi ja elinkelpoisiksi!» Ja hän oli hoitanut. Ja kun käenpojat olivat kasvaneet täysimittaisiksi, oli hän iloinnut heidän koreasta kukunnastaan, iloinnut siitä, että niistä hänen ruokkiminaan oli tullut kultarintoja, jotka kukahtelivat onnea ja menestystä. Iloinnut, vaikkei hänelle koskaan ollutkaan onnen käki kukkunut.

Paarmalintu parka! Kova on sinun kohtalosi — siinä jos missään kuvastuu kiittämättömyys maailman palkkana.

— — Mutta on niitä sellaisiakin paarmalintuja, jotka eivät ole edes käenpoikaa itselleen löytäneet. Minä en tosin luule, että heidän polkunsa olisivat poimutelleet niin eriskummaisella tavalla, ettei joku käenpoika olisi tielle satttunut. He eivät vain ole sitä havainneet. Ovat tuijotelleet niin ahtaaseen omien ajatustensa kehään, ettei silmä ole keksinyt mitään sen ulkopuolelta.

Postissani oli joku aika sitten kirje, jonka oli lähettänyt itsensä tarpeettomaksi luuleva paarmalintu. Se oli synkkä kirje, joka juorusi lähettäjänsä lohduttomista mielialoista.

Meillä on jokaisella mustat hetkemme — toisille ne tulevat etoen tiheämmin, toisille harvemmin. Mutta jos niiden valtaan antautuu, voipi tapahtua etteivät ne ensinkään otettaan hellitä. Ja silloin tulee toivottomuus, joka voi viedä tuhoonkin.

»Eikö ihmisen kohtalo ole edeltäpäin määrätty?» Ei ainakaan niin, ettemme itse osaltamme voisi muovailla. Suotta ei sananlasku väitä, että jokainen on oman onnensa seppä. Siihen vakuutukseen sisältyy sukupolvien kokemuksen kirkastamaa elämänviisautta.

Ellemme itse pystyisi mitään elämässämme määräämään, niin miksi meillä olisi määräämiskykyä, -tahtoa ja -mahdollisuutta?

Ei yksikään ihminen ole tarpeeton, ellei hän tee itseään tarpeettomaksi. Jokaisella on kutsumuksensa, tehtävänsä ja velvollisuutensa: Joko olla paarmalintuna tahi käenpoikana, ehkä kumpaisenakin, yhtäänne toisena ja toisaanne toisena.

Ei vain saa vaatia elämältä liian paljon. Täytyy vaatia enin itseltään.

Kysymyksen: miksi minä elän? on jokaisen omalta kohdaltaan selvitettävä. Vastaus ei aina ole vaivatta löydettävissä. Saattaapa kulua pitkiäkin aikoja, jona huutaja ei kuule muuta kuin oman äänensä kaiun. Metsä vastaa mieluimmin samalla tapaa, millä sinne huudetaan. Mutta vastaus *on* löydettävissä. Ennemmin tahi myöhemmin keksii jokainen paarmalintunsa tahi käenpoikansa.

— — Tässä on nyt taas tullut filosofoiduksi koko pitkä rupeama. Syy ei ole minun, vaan valokuvaajan, joka käenpoikaa ruokkivan paarmalinnun levylleen otti. Eikä suinkaan lienekään aivan anteeksiantamatonta, jos joskus tekee pienen syrjähyppäyksen jokapäiväisen elämän uomasta niihinkin maailmoihin, jotka oikeastaan kuuluvat toisenlaisten miesten kuin minun kaltaisteni viljelysmaihin. Pidettäköön minua vaikkapa vain — käenpoikana, joka on jätetty, vieraaseen pesään. Mutta ennenkuin lopetan, tahdon vielä sanoa: »Olen iloinen, ettei ole pahemmin, sillä vieläkin pahemmin voisi olla.» Se on syvämielisyytenä hyvin helppohintainen lause, mutta elämänohjeena kultainen sana, joka sopii sekä käenpojille että paarmalinnuille ja sisältää niin ollen totuuden, joka kestää kahdelta taholta tulevat katseet.

Bagheera.

W. Gronow:
Sommitelma.

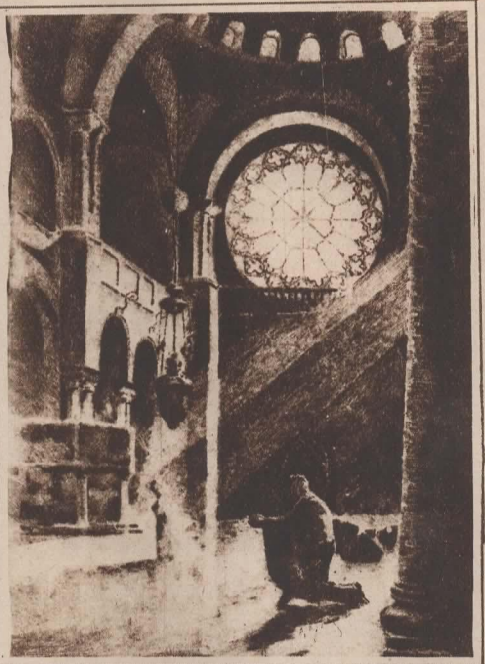

Danning:
San Marcon kirkko.

TAIDEKAUSI ALKAA

Pro Natura-ryhmän näyttelystä, joka avataan Salon Strindbergissä tänään.

V. Rautio:
Maisema.

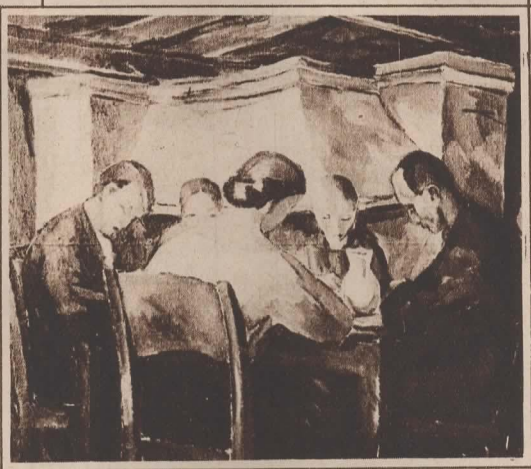

Juho Salminen:
Pöytärukous.

MUOTOKUVATAIDETTA

TAUNO MIESMAAN TÖITÄ:

F. V. Eriksson,
Vaasan hovioik. ent. presidentti.

G. Komppa,
professori.

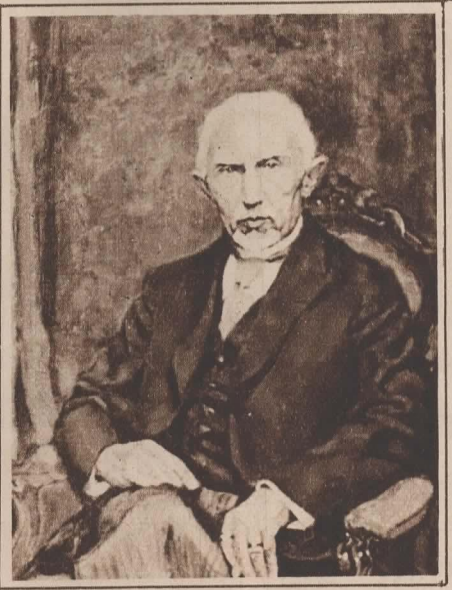

Karl Söderholm,
Vaasan hovioik. ent. presidentti.

TAITEILIJOITA KESÄN KUVASTIMESSA

Saarelle selälliselle

SÄVELTÄJÄ LAURI IKONEN URAJÄRVELLÄ

Suomen Kuvalehdelle kirjoittanut VÄINÖ SIIKANIEMI

Säveltäjä nukkui sinä aamuna — tosin ei kellokaan ollut vielä ehtinyt edes seitsemän kohtaan — syvässä unessa Asikkalan peräkulmalla, Urajärvellä sijaitsevassa, kesäiseksi taiteilijakodiksi luovutetussa Heidemannin kartanossa, missä hän vietti kesän 1926 sydänaikaa.

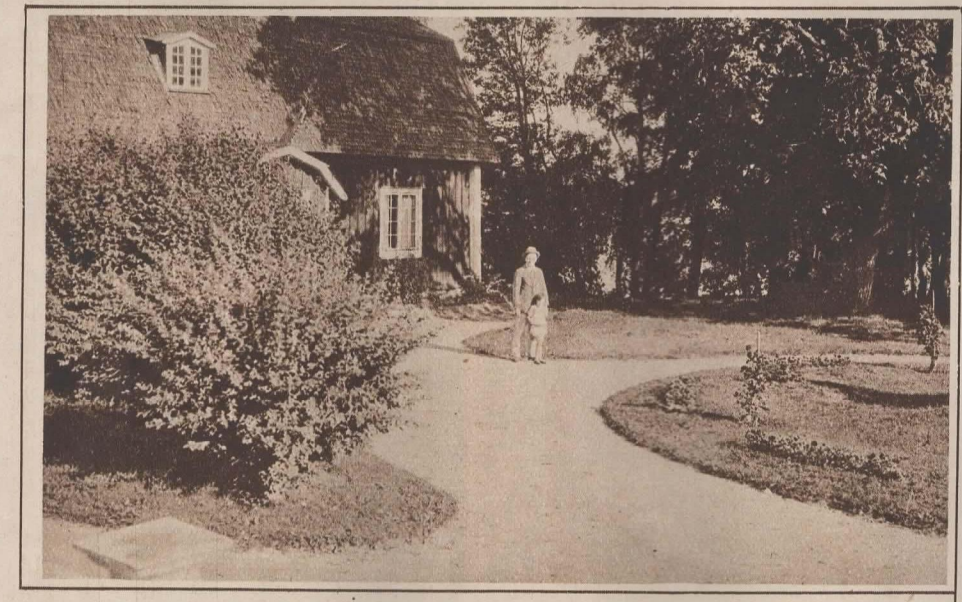

Isä ja tytär kävelyllä.

Suven tuuli soitteli tupaa kaitsevan korkean koivikon oksilla, lehvillä ja latvuksilla suloista ja lämmintä säveltä . . .

„Rauhasi mulle anna,
elon kohtalot kirkastain!"

kuului silloin laulua jostain ulkoapäin, tuulen hymistessä kuin säestykseksi milloin paisuvaa, milloin vaimenevaa katkeamatonta pohjasointuaan, valkenevan aamun siivilöidessä kaihtimien rakosista sädevaimennusta hänen makuusuojaansa.

Säveltäjä heräsi: Oliko hän nähnyt ihmeellistä unta, vai todellisuusko hänelle lauloi?

Kaihdin hurahti ylös, ja aurinko lähetti hänen kasvoilleen kirkkaan kesäaamun lahjan: suihkun säteitä. Hänen

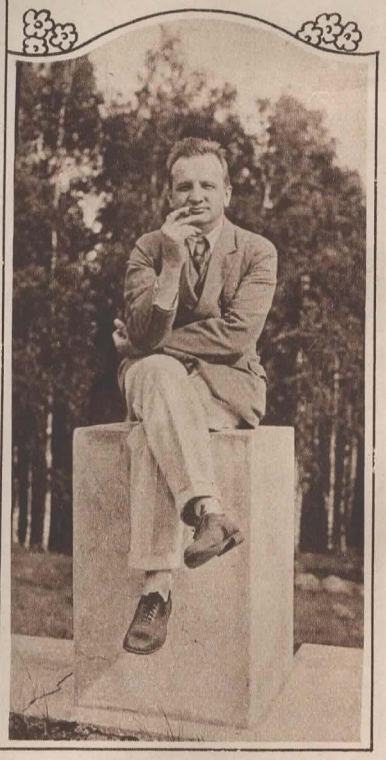

Elävä muistopatsas.

unensa oli ollut todellisuutta, hän näki, miten

„Kaikki pielet palaa, leiskuu, loimuu."

Kaiken tämän oli säveltäjä elänyt — liekö sitten tajunnassa tai todellisuudessa — joskus aikaisemminkin; se tuli hänelle nyt kuin kirkastettuna

Pikku Marjatta.

Perheen keskuudessa.

kertona. Hän alkoi päivänsä sopusoinnun ja huolettomuuden merkeissä. Se päivä kokonaisuudessaan, heinäkuun aurinkoineen, lempeine tuulineen oli kuin lyhyt tiivistymä hänen tämänkesäisestä maallisesta ilostaan Asikkalan Urajärvellä, pienen, mutta idyllisen sisäveden — jolle »lampi» on liian pieni, »järvi» ehkä liian suuri nimitys — rannalla. Mutta tähänkin järveen on maisemien luoja siroittanut saaria, sekä lehteviä että kallioisia rantoja, kaislikoita, nuottakotia, on valanut kidekirkkaan veden rantojen ja taivaan kuvastimeksi ja sieluksi kaikelle antanut salon ja koskemattomuuden tunnun. Kaunis, joskin pieni kokonaisuus väärentämätöntä Suomen luonnon kesäistä olemusta.

Säveltäjä, joka Helsingin kivisen Töölön kuudennessa kerroksessa on mielikuvituksessaan voinut »Lemmin pojan» mietteissä soutaa »Saarelle selälliselle», saattaa täällä herrasmiehen vaivattomuudella soudella kevein venhein samoissa ajatuksissa ja punoa sävellankoja suurteokseensa, oopperaan »Lemmin poika», jonka orkesteripartituurin toinen näytös on jo virkeässä menossa.

Hänen omalle, sivistyksen ja opillisuuden tunnustamalle olemukselleen on tällainen asuinpaikka, missä koskematon luonto ja kulttuurista puhuva herraskartano monine museomaisine muistoineen ovat käyneet läheiseen liittoon, erikoisen sovelias.

»Lemmin poika», Lauri Haarlan näytelmäksi nykyaikaistettu Lemminkäis-tarina, vaikka rakentuukin kalevalaiselle kehykselle, ei ole suinkaan taottu puhtaasti kalevalaisessa pajassa. Sen luomiseen on käytetty nykyajan kirjallisia hiiliä. Niinpä Ikonenkin, mikäli valmiista osasta voi päätellä — ja sanokaamme: »alku työn kaunistaa» — librettoa säveleihin pukiessaan työskentelee sävelpajassaan nykyaikaisin aineksin. Palkeet, niinkuin asiaan kuuluukin, ovat pajassa perintätavaraa ja niiden mukana kulkee perintätaika, jota kohdaltansa pihtien ja vasaran käyttelijä kartuttaa.

Lauri Ikonenhan ei ole koskaan ollut yltiönykyaikalainen ja, uskaltaisinpa väittää, ei siksi tulekaan. Hänen »Lemmin pojan» matkassa edelleen selkeytynyt, yksinkertaiseen, koruttomaan, usein intiimiin otteeseen perustuva tyylinsä väljästi ja vapaasti soljuvine lausunnallisine linjoineen osoittaa omaperäisyyttä, joka, vieromatta klassillista musiikin puolta, käy toisinaan rohkeastikin ammentamaan sävellyksellisesti nykyaikaisten keinovarojen lähteistä. Nykyaikaisuus, modernismi, on hänelle keino, mutta ei päämaali.

Jos nimittäisimme Ikosen viimeistä, jo vuosikauden kestänyttä sävellyskautta «Lemmin pojan kaudeksi», tuntuu siltä, että hänen ominainen koruton, esiintunkevalle motiiville rakentuva, kokonaisvaikutukseen tähtäävä tyylinsä olisi yhäkin kiteytynyt. Siitä ovat todistuksena m. m. erinäiset tällä ajalla syntyneet yksinlaulut.

On mieluista nähdä, millaisin tuomisin Lauri Ikosen sävelpursi palaa »saarelta selälliseltä». — Virkeä tuuli on suosinut tähänastista matkaa: sanonnan vaivaton sykähtely, sävelmällinen elo ja vehmaus on aitoa luontoa, joka vain kulttuuri-ihmisen käden kautta on perattu ja saatettu kanssa-ihmisiä ilahduttamaan. Ei ole lainkaan syytä epäillä, etteikö samaa luomisiloa ja luomisvoimaa huokuvaa tuulta riittäisi kuljettamaan Lauri Ikosen sävelpurtta onnellisesti perille asti; tarkoitan sitä iltaa, kun kokoonnumme katsomaan »Lemmin poika» -oopperan ensimäistä esitystä.

Epiloogi.

Etelä-Amerikalainen „Cap Polonia" Kruunuvuoren selällä.

MEREN JÄTTEJÄ HELSINGISSÄ

Mielenkiinnon kasvamista maatamme kohtaan osottaa m.m. suurten valtameren huvilaivojen poikkeamiset pääkaupunkiimme. Vierailut ovat olleet helsinkiläisille virkistävää vaihtelua ja ihmetystä herättävää katseltavaa.

Englantilaisen „Ranchin" valtavalta kannelta.

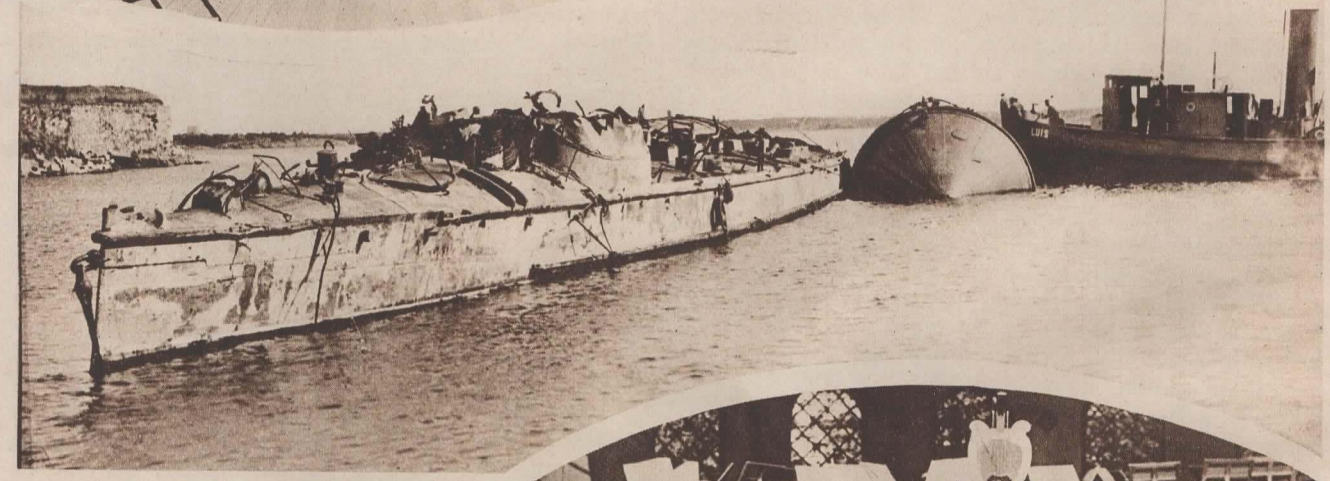

S 2 HELSINKIIN TUOTUNA. S 2:n merenpohjasta nostettu runko Helsinkiin tuotaessa. Alus on sijoitettu toistaiseksi Susisaaren rantaan Suomenlinnassa.

* * *

SUOMEN VOIN MAINE ENGLANNISSA. Äsken kävi täällä joukko edustavia liike- ja osuustoimintaliikkeiden miehiä lähemmin tutustumassa m.m. meikäläiseen vointuotantoon. Vieressä kuvassa keskellä seisova kuuluisan maailmanliikkeen Lovell & Christmas Ltd:n manchesterilainen johtaja R. Graham lausui täällä käydessään Uudelle Suomelle, että Suomen voi on sivuuttanut jo Ruotsin ja lähentelee Tanskan voita.

ÄÄNETÖN RAKKAUS

Suomen Kuvalehdelle kirjoittanut HELGA NORDBLOM

Istuin Rügenin kannella päivää paistattamassa myrskyisen yön jälkeen, joka oli ollut monelle hyvinkin ankara. Katselin vaahtopäitä, jotka vieläkin heittyivät noin kuuden metrin korkeuteen ja pudottautuivat sieltä alas kuin äkeissään tärskähtäen huomatessaan voimansa vaimentuneen. Ja vaahdon vaipuessa mereen takaisin, muodostui veden pinnan alle vaaleanvihreä upoke, joka pysyi liikkumatta paikoillaan noin puolen sekunnin ajan näyttäen meren tummaa syvyyttä vasten läpikuultavalta marmorilta. Tuollainen kauneusnäky tavoitti laivan aina joka yhdeksännen aallon kantamana. Katselin laineita ja ajattelin — matkani kirjavia vaiheita.

Ajatukseni keskeytyivät kuitenkin pian, sillä eräs uusi tuttavani, nuori suomalainen neitonen, johon olin jo Stettinissä tutustunut, virkkoi minulle tuolistaan, joka oli lähelläni:

»Kuulkaahan, ettekö halua uutta aihetta romaaniin tai novelliin?»

Käännyin katsomaan häntä. Hän oli jo pirteämmän näköinen kuin äsken kannelle tullessaan. Meritauti oli osunut hänen kohdalleen ylen ankarana, mutta nyt oli raikas merituuli jo saanut äsken vielä niin kalpeille poskille hienon punan virin.

Haluaisinko uuden aiheen? Minua hymyilytti sisimmässäni, sillä noita »uusia aiheita» oli tarjottu minulle jo paljon vuosien varrella. Vain aniharva ihminen lienee niin köyhä, että hänen elämästään ei löytäisi »uusia aiheita». Vastasin kuitenkin vakavana, salaten tarkoin oman ajatukseni:

— En lupaa mitään teille. En lupaa kirjoittaa tarinaanne, mutta kuuntelen varsin kernaasti. — Siirsin tuolini lähemmäksi häntä. — Ette kai halua sivullisia kuuntelijoita?

»En, en.» Hän naurahti ja silitteli pienellä kädellään keltaista, silkosileätä polkkaansa. »Annoin juuri Berliinissä laittaa tukkani. Se lysti maksoi 9 Saksan markkaa, siis suunnilleen 90 Suomen markkaa ja tässä ne kiharat nyt ovat!» Hän nauroi ja antoi auringossa kiiltävien suortuviensa solua hiljaa valkeitten sormiensa lomitse. »Sileänäkin voisin hiukseni pitää, mutta kiharat pukevat niin minua . . .»

Vilkaisin taasen häneen odottavana. Hänhän oli luvannut kertoa minulle; ja nyt hän näkyi täydellisesti vaipuneen omiin unelmiinsa nojautuessaan raukeana vasten tuolinsa selkänojaa. Unelmat lienevät olleet erittäin mieluisia, sillä hänen täyteläisillä huulillaan välmehti hymy ja tummat silmäripset värähtelivät . . .

»Ai niin!» huudahti hän viimein ja kohentautui nauraen parempaan asentoon. »Minähän lupasin kertoa! Mutta tiedättekö, olisi tosiaankin hyvä, jos kirjoittaisitte tämän tarinani, sillä minä luulen, että se auttaisi paljon minua. Sen vuoksi oikeastaan kerronkin sen teille. Vaan en tietysti voi pakoittaa teitä siihen! Sittenpä saan tietää, mitä arvelette asiasta, kun olette sen ensin kuullut.

»Niin, kuten tiedätte, lähdin Budapestista pari päivää sitten samalla iltajunalla kuin tekin, vaikkakin eri vaunuosastossa. Sanon vieläkin, että oli tosiaankin vahinko, että emme tutustuneet toisiimme jo junassa; ja kuitenkin . . . Niin, silloin olisin menettänyt seikkailuni. Ah, kuulkaa! Jos kirjoitatte, voisitte hyvin panna novellin nimeksi »Seikkailu rautatievaunussa». Tai . . .» Hän rypisti kaarevia kulmakarvojaan ja naurahti iloisesti. »Ehkä se olisi, minä luulen, että nimi vaikuttaisi rosvojutulta! Mitä arvelette?»

— Minäkin luulen niin, — hymyilin minä vastaan. Hän näkyi olevan räiskyvä raketti tuo uusi tuttavani.

»No niin! Nimen saatte toki itse valita! Sen vapauden annan teille», hymyili hän.

Nyökkäsin kiitokseksi.

»Vaunuosastossa, josta sain paikan itselleni, istui, paitsi minua, eräs vanha rouva samalla puolella kuin minä ja meitä vastapäätä kaksi herraa. Älkää pitkästykö, vaikka kerron näin tarkoin istumapaikat. Se on hyvin tärkeätä tässä asiassa. Nuorempi herra — lienee ollut noin 20-vuotias — istui ovenpielessä minua vastassa ja nukahti heti, kun paikalleen istui. Toinen herra istui ikkunanposkessa tai paremminkin sanoen: makasi. Hän nimittäin ojensi heti junan liikkeelle lähdettyä jalkansa suoraksi — ne ulottuivat yli keskilattian — veti takkinsa silmilleen ja nukkui tai nuokkui nurkassaan aina rajalle asti. Siellä hänen oli »herättävä», sillä vaunuun tulivat tullivirkailijat.

»Kun sitten lähdimme eteenpäin, nukkuivat toiset osastossa istujat. Vain minä valvoin. Minua ei kyllä nukuttanut, mutta kun oli keskiyön aika, eikä minulla ollut mitään luettavaa, niin ajattelin, että voinhan minäkin, paremman puutteessa, torkkua. Koska sohvalla oli tilaa, nostin jalkani sille ja suljin silmäni, vaikka olin aivan varma siitä, että nukkua en voi.

»Äkkiä sävähtivät silmäni auki. Vaunuosastomme oli pimeä! Junailija oli jo aikaisemmin ohikulkiessaan vetänyt verhot suljetun ovemme eteen ja nyt, kun rävähytin silmäni auki, näin ikkunanpielessä istuneen miehen, annan hänelle, kertomistani helpoittaakseni, nimen »Lajos», heittäytyvän takaisin sohvalle, mutta tällä kertaa keskelle sitä eikä nurkkaan kuten aikaisemmin. Hän oli sammuttanut lampun. Se tuntui minusta oudolta, en ole Suomessa tottunut sellaiseen, mutta kai ulkomailla on sellainen tapa.

»Yritin nukkua, vaan se oli aivan turha vaiva. Vedin takin kasvojeni eteen ja oikaisin itseni puolimakaavaan asentoon. Olihan vaunussa pimeä ja kaikki nukkuivat! Hetken kuluttua tunsin jalkojeni päällä painon. Säpsähdin mutta pysyin liikkumatta. Tiesin — tai paremminkin tunsin jollakin kuudennella aistilla kai — että »Lajos» oli nostanut jalkansa minun jalkojeni »peitteeksi». Epäkohteliaita miehiä, näin junassa, nämä ulkolaiset, ajattelin. Kului ainakin tunti täten. Juna jätti peninkulmia taaksensa. En hievauttanutkaan jalkojani, vaikka luulin niiden ijäksi puutuvan. Viimein väsyivät kai »Lajosinkin» jalat, koska hän laski ne lattialle.

»Ehkä minuutti sen jälkeen kurkisti junailija vaunuosastoomme. Oliko »Lajos» kuullut hänen tulonsa aikaisemmin? . . . Se jäi minulle ikuiseksi arvoitukseksi, kuten paljon muutakin tuosta miehestä . . .

»Siirsin jalkojani ja kohentauduin mukavampaan asentoon. Lienen nukahtanut — se tapahtui minulle tavallisessa vaunussa matkustaessani ensimäisen kerran — mutta hätkähdin hereille, kun vaunun nytkähtäessä toinen jalkani hervahti sohvalta alas. Se ei kuitenkaan kolahtanut lattiaan, vaan — Lajosin jalkain päälle! Vuoroin vieraissa

SULOISTA SUOMEA: Näköala Kaukolan

käydään; kärsi sinä nyt hetken aikaa, välähti unisissa aivoissani ja yritin nukkua vielä.

»Sen sijaan tulinkin yhä virkeämmäksi, silmäni tuijottivat sysimustan silkkitakkini poimuihin, tietystikään mitään näkemättä, sydämeni hakkasi ja ruumiini värisi kuumana kuin tulisessa tuskassa. »Lajos» oli kumartunut alas, sillä tunsin läpi ohuen silkkisukkani hänen kiihkeän hengityksensä jalkaani vasten; ja sitten koskettivat jalkaani kosteat, polttavat kädet . . . Ei! En tiedä, voinko sittenkään kertoa teille.»

Tyttö — en ymmärrä, miksi muuksikaan sinua tässä kutsuisin, pikku ystäväni — käänsi polkkapäänsä minusta pois päin kai salatakseen tunteensa; ja hän paljastikin ne parhaiten siten, sillä näin hänen nenänpielensä värisevän hiljaa . . .

»Kyllä! Minun täytyy! Se on ainoa keino, millä voin pelastaa itseni», jatkoi hän ja katsoi suurine silmineen kauas merelle kuin olisi hän katsonut aina Unkarin ja Tshekkoslovakian rajamaille asti.

»Ennen kuin minä ennätin ajatella oikeastaan mitään selvää ja tilanteesta mahdollisesti pelastavaa, oli »Lajos» jo siirtynyt viereeni sohvalle, jalkani polvillaan. Kiersin takin tiukemmin pääni ympärille ja — vapisin. Olisin voinut riuhtaista itseni irti hänen käsivarsiensa syleilystä, mutta, niin, minä . . . en tahtonut . . . enää . . . Tunsin tuona hetkenä sydänalassani kuin huikaisevaa nälkää . . . En käsitä, mitä se oli, mutta se oli viedä minulta yhdessä ainoassa hetkessä järjen, tuo tunne, se oli niin pakottava ja huimaava . . . Ja minusta tuntui että tuo tuntematon mies, joka oli nälän synnyttänyt, hän voisi sen myöskin sammuttaa . . .

»En ajatellut sinä hetkenä, oliko oikein se, mitä tein, mihin suostuin. En miettinyt, uskallanko. — Ne ajatukset tulivat vasta tunteja jälkeenpäin. Liian myöhään, kuten tavallista! — Halusin olla »Lajosin» oma vaikkapa vain yhden silmänräpäyksen ajan, tuli sitten vaikka tuho!

»Hän kiersi käsivartensa olkapäitteni ympärille. Kuin kuumeessa vavisten kohotin takkiani. En eroittanut pimeydessä muuta kuin kaksi mustaa, välkkyvää silmää lähellä kasvojani. Kuulkaa, hän . . .» Tyttö kumartui lähemmäksi minua ja näin hänen sinisissä silmissään ihmeellisen loisteen, kun hän ääntään madaltaen jatkoi: »Hän suuteli minua . . . Ja minä tiedän sen, voisin vaikka vannoa, että en elämässäni tule saamaan sellaista suudelmaa, sillä alitajunnastani virisi tietoisuuteeni varma tunne siitä, että tämä nyt oli »kielletty hedelmä», joka kautta aikojen tulee olemaan ihanin ihmispoloisille . . .»

Tyttö nojautui taasen tuoliinsa ja sulki hetkeksi pitkäripsiset silmänsä. Puna helakoi nyt hänen poskensa, joiden vaaleata hipiää ei edes etelän aurinko ollut kyennyt tummentamaan. En ihmetellyt hetkeäkään etelämaalaisen tulisuutta . . .

»Kohosin istumaan», jatkoi tyttö kertomistaan. »Hän veti minut syliinsä . . . Tuijotimme toistemme silmiin kai muutaman sekunnin. Minusta niihin sekunteihin sisältyi ijäisyys . . . Löysin hänen katseestaan ikuisen rakkauden ja pohjattoman tuskan . . . Olisin voinut kuolla hänen syliinsä tuntematta pienintäkään rikoksen painoa sielussani ja kaipaamatta elämältä enää mitään täydellisempää . . . Mutta sinä hetkenä tunsin ohuen pukuni läpi ihoani vasten hänen kuumien käsiensä värinän: veren poltteen; tuon rakkauden siunauksen ja — kirouksen . . .

»Painoin käteni hänen rintaansa vasten, työnsin hänet pois luotani ja liu'uin sohvalle hänen sylistään. Hän kumartui lähemmäksi minua ja nyt oli hänen silmissään ihmettelevä kysymys. Hän ei ymmärtänyt minua. Ja kuinka hän olisi voinutkaan! Eihän hän tietänyt, että äsken oli

harjulta, Lounais-Hämeessä. — Valok. Suomi-Filmi.

minun sieluni tummalla taivaalla syttynyt häikäisevän kirkas tähti, sokaissut minut kirkkaudellaan tuhannesosasekunnin ajaksi ja sitten — sammunut . . . Hukkunut veren poltteeseen: rakkauden iankaikkiseen kadotukseen . . .

»Tuijotin ajatuksettomasti hänen olkansa yli. Hänkin katsoi taakseen kuin etsien sieltä syytä minussa tapahtuneeseen muutokseen. Ja hän löysi sen sieltä! — Tai: hän luuli löytäneensä. — Minäkin huomasin sen »syyn» samassa kuin hänkin: vanhan rouvan kasvot olivat kääntyneet meihin päin ja ikkunasta sisääntulevassa valossa minä näin — niin, me näimme — hänen syyttävän katseensa. Se ei merkinnyt paljon! Ei ainakaan minulle. Tuskinpa »Lajosillekaan»; mutta hetken kuluttua hän siirtyi kuitenkin omalle paikalleen istumaan.

»Aamusarastus alkoi jo kimaltaa taivaanrannalla. Lähenimme Pragia — Prahaa — ja »Lajos» nousi sohvaltaan, järjesteli matkalaukkujaan ja sitten hän jo samassa siirtyi minun sohvani luo. Sohvani yläpuolella oli peili. Hän suori tukkaansa ja — laski kätensä kädelleni . . . Hän istui taasen vieressäni, katsoi minuun mustanruskeine, kimmeltävine silmineen ja sitten matkalaukkujaan ylhäällä hyllyllä. Ymmärsin. Hän tarkoitti, että hän lähtee . . .

»Ja hän lähti! Vaunun ikkunan läpi nyökäytimme toisillemme viimeisen kerran. Tuntematon tuntemattomalle. Sanaakaan emme olleet vaihtaneet keskenämme. Toistemme nimiä emme tietäneet. Emme edes toistemme kansallisuutta. Oliko hän unkarilainen tai oliko hän tshekki, se on minulle arvoitus. Mutta merkityksetön. Suloisempaa, kun en tiedä noita asioita, vaikkakin tuo kalpeakasvoinen, tummatukkainen mies lahjoitti minulle kautta aikojen sielussani säilyvän helmenkirkkaan muiston . . .

»Vanha rouva koetti saada minut punastumaan ja häpeämään tuijottaessaan minuun. Mutta katsoin suoraan hänen silmiinsä ainoankaan hermoni värähtämättä. Arvaan, luin sen hänen katseestaan, että hän piti minua paatuneena, häikäilemättömänä. Ehkä olenkin sitä, en tiedä . . . Pyydän vaan teitä vielä kerran, kirjoittakaa tästä, jos voitte! Katsokaahan, minut valtaa aina, tuon tapauksen muistaessani, kuuma, tulinen tunne: ne ovat tuon miehen kädet, veren polte . . . Tahtoisin sen pois. Haluan säilyttää vain tuon yhden silmänräpäyksen jälkeenjättämän puhtaan helmen . . . Ja luulen, että kun näkisin tämän painettuna, kun tietäisin, että tuhannet ihmiset lukevat tämän tarinani, silloin tuo tunne häviäisi. He auttaisivat minua, he ottaisivat pois tuon tulisen tunteen . . .»

»Ettekö pelkää, että he riistävät teiltä helmenkin», kysyin.

Tyttö hymyili hiukan ja pudisti päätään.

»Siihen eivät he pysty! Veren polte tarttuu heihin jo heti tämän tarinani alussa. He eivät löydä sen jälkeen enää äänettömän rakkautemme helmeä . . . Olen pettänyt lukijanne, olen ollut viekas auttaakseni itseäni. Olen ollut itsekäs! Autatteko minua?»

Hän kumartui puoleeni silmissään rukous ja kapea käsi minua kohti ojennettuna. Tartuin hänen käteensä. Se oli hento ja pieni kuin nuken käsi. Puristin sitä hiljaa.

»Autan, pikku ystäväni, autan.»

»Kiitos!» Se helähti hänen huuliltaan kuin olisi vapahdus koittanut hänelle. Hän hypähti kevyesti tuolistaan ja astui kaiteen luo jäädän tarkastelemaan vaahtopäiden kirmailua. Sitten hän kääntyi äkkiä uudelleen puoleeni ja kysyi matalalla äänellä: »Luuletteko, että ihmiset tulevat lausumaan kauheita syytöksiä minusta?» Hänen kasvoillaan kuvastui jännitys ja hän tuijotti minua silmää räpäyttämättä.

»Kuka meistä on ensimäinen heittämään toista kivellä . . .», kuului vastaukseni.

. . .

Yleiskuva onnettomuudesta, otettu sivurakennuksen katolta. Etualalla näkyvä II & III l. vaunu on vedetty veturilla postivaunun päältä. — Valok. Alava.

Vasemmalla nähdään postivaunu vielä matkustajavaunun sisällä, 1 matkustaja-, 2 postivaunu
Yllä: Sivulle viskautunut toinen päätepisteessä seissyt tavaravaunu. Laituri lainehtii puolukoita

JUNAONNETTOMUUS HELSINGIN ASEMALLA

Veturi odotushalliin työntyneenä, vasemmalla toinen päätepisteessä ollut tavaravaunu. — Valok. Suomi-Filmi.

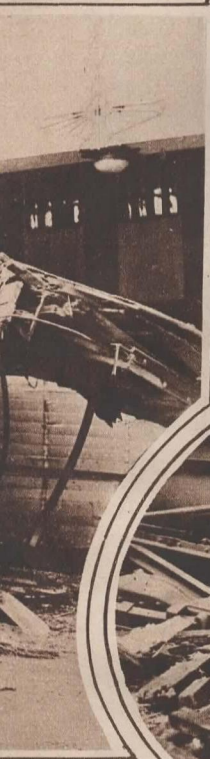

Odotushalli, jonne veturi työntäytyi. — Valok. Roos.

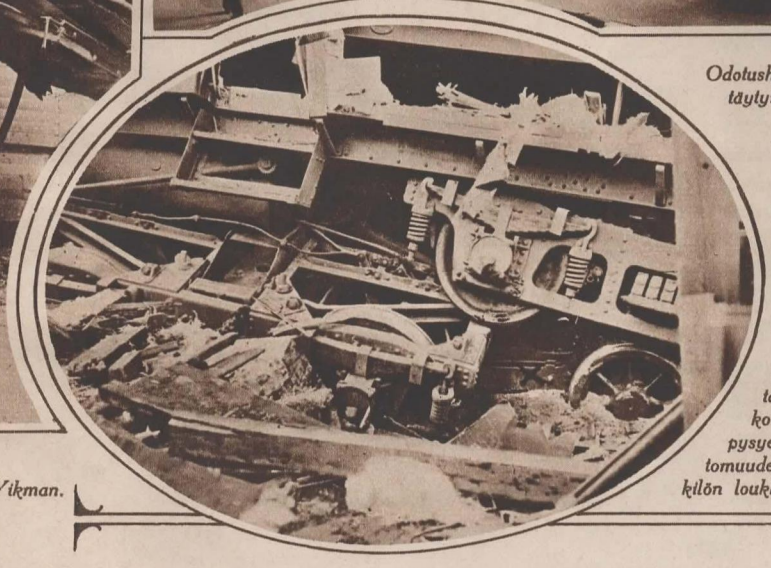

Vasemmalla: Päätepisteen taakse kaivantunut kuoppa, johon m. m. veturin etupyörät (X) jäivät.

Oikealla: veturinkuljettaja Johannes Linnakorpi, joka sankarillisesti pysyen paikallaan sai onnettomuuden rajoittumaan 4 henkilön loukkaantumiseen pahemmin.

Valok. Vikman.

Tomin autossa

Lukijamme muistanevat nimimerkin »Filippa» tämän vuoden 30. numerosta, jossa hän kahden suomalaisnettosen veikeillä silmillä, antoi meidän käydä Wimbledonin tenniskilpailuissa. Tässä saamme samoilla silmillä tarkastella englantilaista maaseutua komeasta autosta.

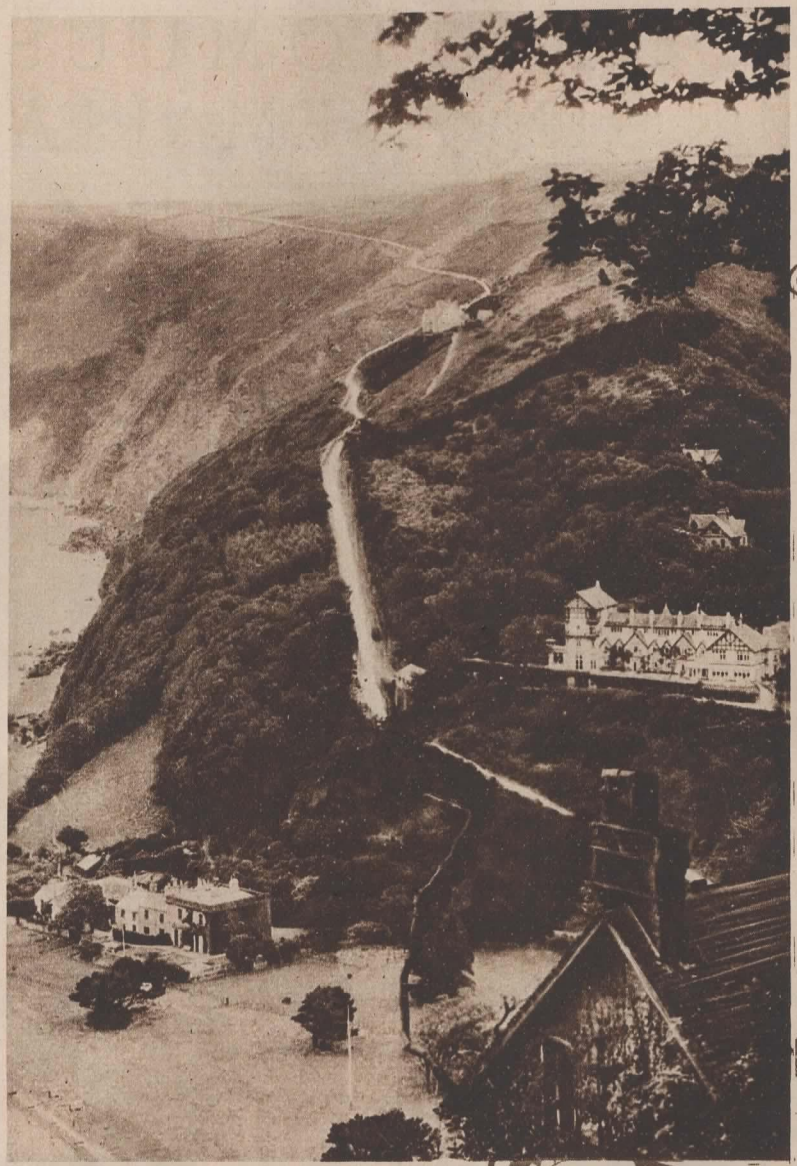

Tie kulki milloin vehmaisiin laaksoihin, milloin korkeille harjuille, joista näkyi kauas Atlantille.

Aurinko paistoi kirkkaasti ja lokit lensivät rumasti kirkuen mutta kauniilta näyttäen Ilfracomben rantakallioitten yllä kun nousimme Tomin Studebaker'iin.

Studebaker on, kuten jokainen Suomen Kuvalehteä seurannut tietää, auto, ja Tom on sen valkohampainen ja naurusilmäinen ajaja ja omistaja. Me olemme pari suomalaista ja pari englantilaista, jotka haluamme kovaa vauhtia ja uusia elämyksiä. Ilfracombe taas on suurehko kylpykaupunki Bristolin kanaalin varrella, oikea walesilaisten Riviera ja kuherruspaikka. Nuoria valkohousuisia ja avokaulaisia nuorukaisia ja liehuhameisia ja pörröpäisiä tyttöjä vilahtelikin joka pensaan ja kivenkolon lähettyvillä. Mutta me olimme hieman jo kyllästyneet sen karamellikauneuteen ja halusimme nähdä oikeata maaseutuakin.

Ensin pieni juttu Tomista, ajajastamme. Joku kysyi mikä hänen sukunimensä oli, koska oli hieman noloa kutsua isoa miestä etunimeltään. Tom kertoi tähän seuraavan jutun. Ennenkuin hän oli Studebakerin onnellinen omistaja, oli hän autonajajana milloin milläkin suuruudella. Kerran hän oli ottanut pestin Lady B:n ajajaksi. Ensi kertaa pitäessään Rolls-Roycen ovea auki »her lady-ship»'illeen oli tämä kysynyt mikä uuden ajajan nimi oli. — »Tom, mylady.» — »En ole tottunut kutsumaan palvelijoitani etunimeltä», sanoi mylady koppavasti, »sukunimenne?» — »Darling[1], mylady.» — »Allright, antaa mennä, Tom», sanoi lady ja puikahti nolona vaunuun. Niin että Tomista oli turvallisempaa antaa ihmisten kutsua itseään vaan Tomiksi, jottei väärinkäsityksiä syntyisi.

Läksimme siis painumaan pitkin Atlantin rantoja etelää kohden.

Nyt pitäisi tietysti seurata lennokas maisemakuvaus, mutta tiedättehän, että se on niin kauhean ikävää. (Ja vaikeaa kun ei saa käsillään puhua.) Maisemasta nauttii, toisinaan niin, että päästää älyttömiä huudahduksia, toisinaan niin, että on aivan

vaiti. Mutta pue se sanoiksi ja pane paperille: kaikki haukottelevat.

Sanon vain, että siellä Suomessa päin näyttää Englanti niin rumalta, maisemattomalta ja harmaalta. Mutta siinäpä ollaan väärässä. Kun saa voitettua itsensä niin, ettei joka näköalaan vaadi »tuhansia siintäviä järviä» ja mahtavia jokia, löytää täältä suuremmoisia kauneuksia. Varsinkin Länsi-Englanti, »aurinkoinen Devonshire», jossa juuri kuljimme, on aivan erikoisen kaunista. Ja tiet, — jotka johtavat meitä milloin korkeille vaaroille, joista näkyy viettäviä moniviheriävivahteisia peltoja ja meri niin sinisensinisenä, milloin taas vehmaisiin laaksoihin idyllimäisine farmeineen, — ovat ihanteelliset. Autoilija ei voi parem-

[1]) Darling — yleisin englantilainen hyväilynimi.

paa haaveillakaan. Ne ovat läpi Englannin asfaltilla lasketut, leveät ja tasaiset. Automobile Association (Autoyhdistyksen) miehiä, varastoja ja vajoja on tuon tuostakin, siltä varalta, että sattuisi vaurioita. Merkkejä ja viittoja on aina vähän päästä, osottaen vaarallisia käänteitä, tienkorjauksia y. m. Kerrankin vilahti silmien ohi seuraava varteenotettava varotus: joka alkusoinnullisesti suomeksi käännettynä kuuluisi:

Ja Tom samoinkuin jokainen englantilainen varoo yhtä suurella huolella kanoja kuin lapsiakin.

Toisinaan huristi Studebakerimme niin lähellä korkeita rantamia, että Atlantin mahtavien aaltojen suurena pilvenä pirstoutuessa kiviin allamme, saimme pisaroita päällemmekin. Silloin vihlasi niin ilkeästi: pieni luiskahdus ja hyvästi ihmeellinen elämä! Mutta Tom nauroi ja taputti ohjaustankoansa: »Tämä tyttö ei koskaan johdata minua sellaiseen lankeemukseen.» (Huom. auto on englanniksi *she* eli feminiini, niin hassulta kuin se tuntuukin.)

Tom oli muuten suuri kauneudenpalvoja. Vähän väliä hän ojensi kätensä, osoittaen milloin pientareella kasvavia kukkia, milloin ympärillämme levittäytyviä pehmeänvärisiä niittyjä ja peltoja ja tammimetsäläikkiä, sanoen: »Ja sitten sanotaan, ettei Englannissa ole kauneutta ja värejä!» Ja meidän täytyi täydestä sydämestämme yhtyä häneen.

Erittäin viehättävää oli laskeutua korkeilta harjuilta laaksoissa sijaitseviin kyläkapakkoihin eli kestikievareihin. Monet olivat 3—400 vuoden vanhoja idyllisiä pikku majoja, kantaen juhlallisia nimiä, kuten: Kuninkaan Lepo, Ritarin Kannus, Kuningattaren Hevonen. Päänautintoaineena näissä paikoissa on n. s. »Devonshire tea», s. o. teetä ja vehnäpullaa, jonka päälle sivellään paksusti hilloa ja kuuluisaa Devonshiren kermaa. Se on paksua ja paljon rasvaisempaa kuin meidän viili, ja kyllä se hyvin nälän vie.

Erikoisin paikka minne tällä matkallamme jouduimme oli Clovellyniminen kalastajakylä aivan aavaa

Tyypillinen olkikattoinen vanha maja, joita sivuutimme satoja, toinen toistaan somempia.

Atlantia vastassa. Se on omituinen, vanha ja idyllinen paikka, joka tekee mielen ihan romanttiseksi. Jos haluaisi rauhassa kirjoittaa esim. sievän romaanin hyvistä ihmisistä, niin olisi tultava tänne. Marie Corellin lempipaikkoja se kuuluukin olleen. Sanotaan hänen siellä kirjoittaneen esim. Thelmansa.

Kylässä on yksi ainoa katu ja se laskeutuu korkealta mäeltä mereen. Sen kummankin puolen kohoavat talot, pienet, satojen vuosien vanhat, valkeiksi rapatut, osaksi muurivihreän peitossa olevat majat. Pienistä ikkunoista nuokkuu ruusuja, verenpisaroita ja mitä ne kaikki lienevätkään, siniset ja punaiset kukat. Ja köynnösruusut kiertelevät seiniä villeinä ja monivärisinä. Jos käy sisään matalasta ovesta, tapaa siellä ystävällisen kalastajaeukon, jolla on ihmeellinen päähine ja jonka kieltä on vaikea ymmärtää. Saamme sentään kukin suuren hummerin eteemme ja kannullisen hyvää, raikasta omenaviiniä.

Idyllinen Clovelly, jonka ainoina kulkuneuvoina ovat aasit.

Mutta tämäkin pittoreski paikka alkaa tulla matkustajien pilaamaksi. Juuri kun olimme lähdössä pörräsi sinne kymmeniä char-a-banceja (suuria 15—20 henkilön autoja) täynnä kansaa päivänvarjoineen, kameroineen ja levottomine huudahduksineen. Pieni idyllinen Clovelly katseli heitä ihmeissään pienillä verenpisarasilmillään, mutta pian kai sekin oppii hyötymään ja tekemään rahaa ihanuudestaan ja erikoisuudestaan.

Sellainen on maailman meno. Ja, kuten Tom sanoi: keitä me olimme katsomaan karsaasti muihin matkustajiin; itsehän olimme parhaamme mukaan häirinneet Clovellyn kaunista rauhaa kameroillamme ja levottomilla huudahduksillamme.

Filippa.

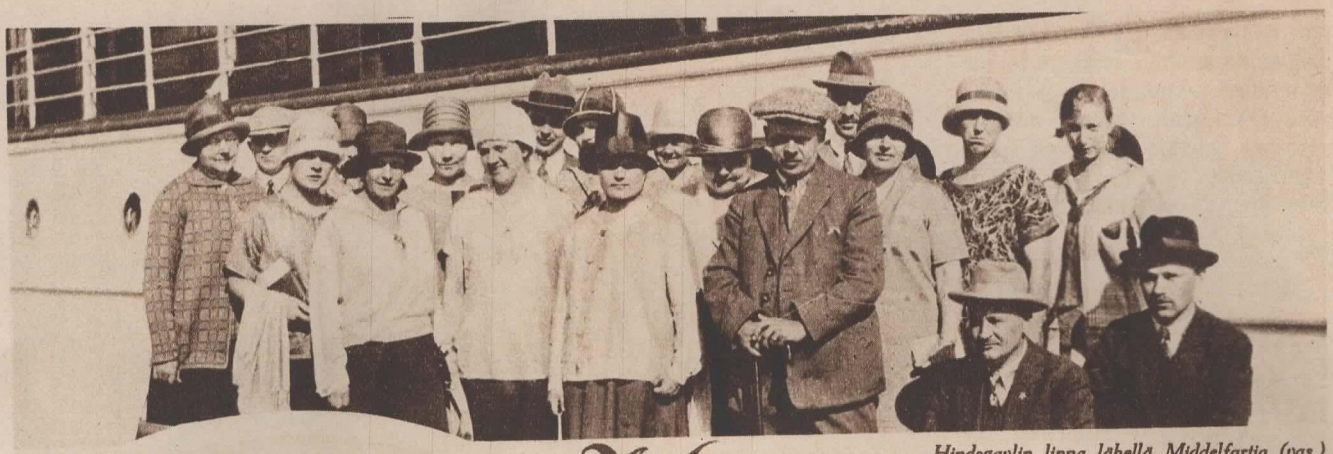

Hindsgavlin linna lähellä Middelfartia (vas.). Yllä suomalaiset osanottajat.

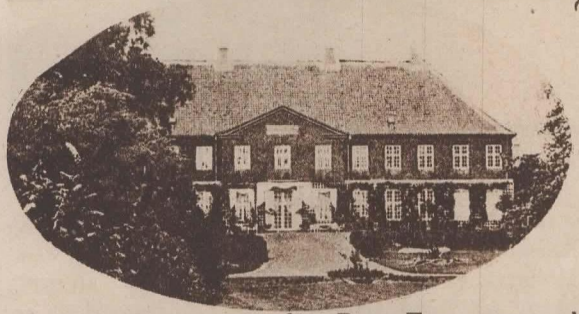

Kirjastoväkeä Hamletin maassa

Suomen Kuvalehdelle EINO AUER

Wanhassa, viimeksi Basse-Fönss suvun hallussa olleessa, nyttemmin Norden-yhdistyksen omistamassa Hindsgavlin linnassa lähellä Middelfartia Tanskassa pidettiin tämän kuun alussa ensimäinen pohjoismainen kirjastokokous. Myöskin Suomi oli lähettänyt tänne vahvan edustajajoukon, joka varsinaisen kokouksen jälkeen vielä lähti kiertämään Hamletin maata, tutustuakseen sen kansaan ja elämään ja aivan erikoisesti sen mallikelpoisiin kirjasto-oloihin.

Paljon nähtiin, paljon koettiin ja paljon hyödyttiin. Näin neekerikannalta arvostellen pitäisi valmisteilla olevan Suomen ensimäisen kirjastolain muokkaantua aivan ensiluokkaiseksi kaikkien tanskalaisten, norjalaisten ja ruotsalaisten sekä omienkin »kirjastohakojemme» antamien neuvojen ja opetusten jälkeen. Elleivät vain korkeammat voimat mene karsintatyössään liian pitkälle.

Suomalainen kirjastoväen retkikunta kolusi Tanskassa 3 viikon aikana 14 kaupunkia ja yhden taajaväkisen yhdyskunnan, ellen nyt aivan väärin muista. Nähtiin suuria kirjastoja ja pieniä kirjastoja. Köpenhaminan kuninkaallinen kirjasto kirja- ja käsikirjoitusaarteineen hämmästytti suuruudellaan ja Kalundborgin lastenkirjasto pienuudellaan. Lastenkirjastot eivät vielä näy kirjastojen luvatussa maassakaan olevan sen kummemmalla kannalla kuin meillä, jos ammattimiehiä saa uskoa.

Retkeilylle lähti Suomesta heinäkuun lopussa 13 naista ja 7 miestä. Nämä luvut hiukan hytkäyttivät taikauskoista savolaista neitiä, joka pelkäsi niiden tuottavan onnettomuutta, mutta turhaksi osoittautui pelko. Neidille enempää kuin muillekaan ei sattunut mitään kommellusta koko matkalla, päinvastoin. Kaikki sujui suunnitelmien mukaan. Sään jumalatkin olivat melko suopeita ja kielitaito riitti vallan ihmeesti. Savolainen neiti osti Sönderborgin ja Esbjergin välisellä junamatkalla parj pannaanija hedelmäkaupustelijalta selevällä Rantasalamen murteella.

Köpenhaminassa kelpasivat paitsi suuret taidekokoelmat ja kirjastot varsinkin Tivoli. Ja Zoologisk Have. Ynnä marjaravintola Strögetillä, missä kieltolakimaan tyttäret herkuttelivat banaanicocktaileilla. Näissä taisi muuten vain nimi muistuttaa alkoholista.

Roskilden ikivanha tuomiokirkko kuningashautoineen, Fanön upea miljonäärikylpylä Tanskan läntisimmällä rannikolla, Odensen luostariin sijoitettu kirjasto, Kronborgin linnan virsiä soittava tornikello, Frederiksborgin linnan silmiähäikäisevä loisto, Aarhusin kohtelias hotellinisäntä, ylitsevuotava tanskalainen herttaisuus, husmandien siistit asunnot vääjäämättömine todistuksineen kaikkiin piireihin levinneestä kulttuurista, Dybbölin taistelukenttä, Kalundborgissa pidetty juhla maamme ja sen kansan ihailua uhkuvine puheineen ja monet muut elämykset jäivät kaiketi lähtemättömästi muistiin.

Ihanimmilta taisivat kuitenkin tuntua varsinaiset kokouspäivät Hindsgavlissa. Pari kolme tuntia luentoja päivässä ja sitten uimarantaan tai puistoon, luonnon vehmaaseen syliin auringon loimottaessa pilvettömältä taivaalta. Illalla seurustelua upeissa saleissa, missä monia ystävyysliittoja kokousviikon kestäessä solmittiin. Haikealta tuntui eron hetki ja taisipa Hindsgavlin jäädessä metsän taa jokusen silmä hetkeksi kostuakin. Pitkät vetistelemiset eivät kuitenkaan tulleet kysymykseen, siitä pitivät retkikunnan reippaat johtajat huolta. Tanskasta palattiin sitten kotimaahan viime viikolla.

Raskaana lepäsi matkan aikana huolien taakka maist. Helle Cannelinin ja huvi- ja rahaministerin, kirjastonjoht. J. Auerin hartioilla, mutta huomasiko sitä kukaan? Heidän avuttaan taitaisi kuitenkin tällä hetkellä jokunen meistä vieläkin istua ankkurissa Kuninkaan lumoavassa kaupungissa.

Huvi- ja rahaministeri „pilvilinnassaan".

POHJOLAN „NEEKERIT" KONGRESSISSAAN. Kuva äskettäin Malmössä pidetyn pohjoismaisten sanomalehtimiesjärjestöjen edustajakokouksesta.

*

PITKÄN TYÖPÄIVÄN SUORITTANEITA. Värtsilän tehtaan 75-vuotispäivän johdosta erikseen muistetut työläiset (vasemmalta): Juho Kosonen, palvellut 68 v., Juho Tenhunen 59 v., Juho Ratilainen 56 v. (90-vuotias), Tahvo Pöllänen 46 v. ja Matti Muhonen 65 v.

LYDIA KIVIVAARA,
Suomen Lähetysseuran Naisopiston johtajatar. Helsinki. 60 v. 5. 9. 26.

KAUPUNKIPÄIVÄT KUOPIOSSA. Prof. Antti Tulenheimo avaa kaupunkipäivät. — Valok. L. Marjanen.

NEST. L. ESKOLA,
Kunnallisneuvos. Helsinki. 60 v. 18. 9. 26.

KUOPION MAATALOUSJUHLAT. Lehmien esittelyä (yllä), pääministeri Kallio puhuu avajaisissa (vas.) ja mallikeittiö (oik.). Katsojia oli 10,000 ja näytteitä 1500. — Valokuvannut Hannes Happonen.

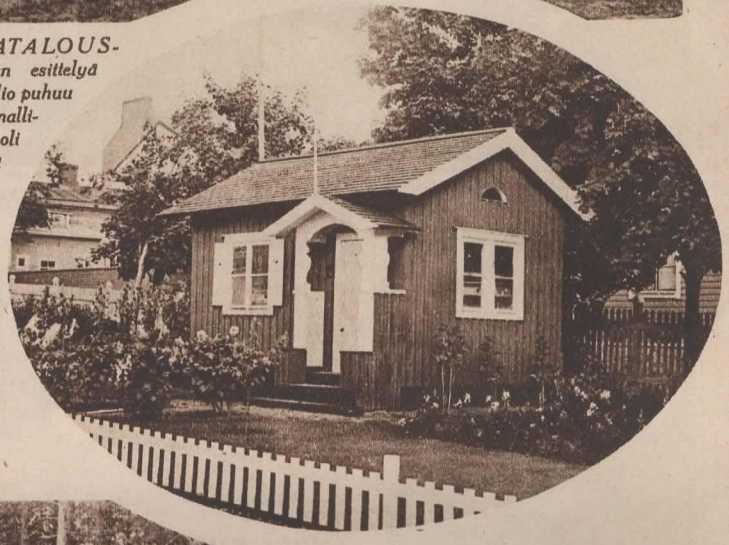

VAPAUSSODAN MUISTOPATSAAT. Toivakan sankaripatsaan paljastustilaisuus elok. 12 p:nä. Opett. J. Kauppinen ja kaupp. J. Perälä luovuttavat patsaan keräystoimikunnan puolesta Toivakan seurakunnalle. — Valok. S. Akselin, Lievestuore.

* * *

KOMEA PERHE. Mylläri Aleksi Tanhuan ja hänen vaimonsa Iidan perhe, johon kuuluu 12 lasta, joista 10 poikaa, Virroilta.

* * *

SUOMEN KUVALEHTI. Toimitus: Helsinki, Uudenmaankatu 10. Puh. 88 55. Käsikirjoitukset ja kuvat, joita ei voida käyttää palautetaan ainoastaan, jos palautusmaksu on liitetty mukaan. Henkilökuvien tulee olla toimituksella 2 viikkoa ennen asianomaista merkkipäivää. Tilaushinnat: 1 vk. 85: —, 1/2 vk. 45: — ja 1/4 vk. 25: —. Ulkomailla: 1 vk. 135: —, 1/2 vk. 70: — ja 1/4 vk. 40: —. Irtonumerot 3: —. — Konttori: Helsinki, Uudenmaankatu 10. Avoinna 9—1/2 12 ja 1—1/2 5. Lauantaina 9—2. Puhelin: 87 92. Tilauksia vastaanotetaan puhelimitse. — Ilmoituskonttori: Helsinki, Uudenmaankatu 10. Avoinna kuin yllä. Puhelimet 87 92 ja 122 04 (Mantila).

NERO

Uusi Quo Vadis, aavistamattoman valtava suurfilmi.
Tulee lähiaikoina esitettäväksi Bio-Biossa.

Marcia, nuori kelttiläinen kuninkaantytär.

Acte ja Horatius.

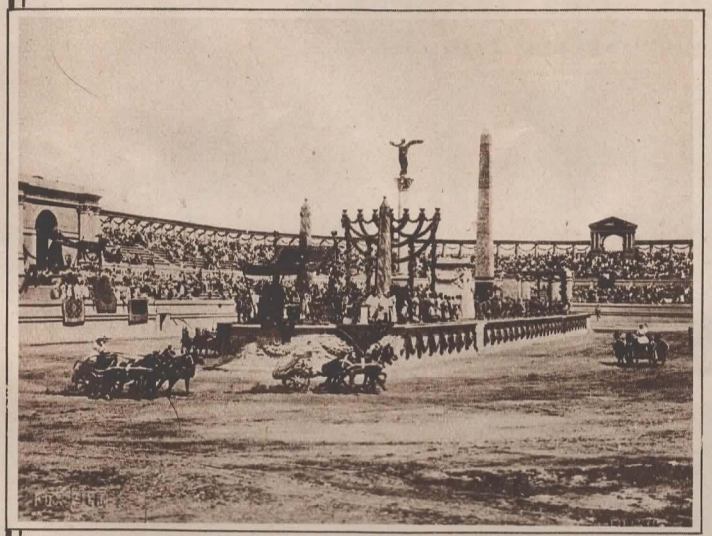

Horatius ja Nero kilpa-ajoissa.

Kristityt leijonien edessä.

"Nero" vuokrataan Adamsin Filmitoimiston kautta

CHRYSLER "H"

on saapunut

Uusi 6-sylinterinen Chrysler, pienempi ja halvempi, mutta kaikki ne mitä nimeen sisältyy! Salamannopea kiihtyväisyys, pehmyt, hiljainen käynti suurimmallakin nopeudella, hämmästyttävä mäennousukyky, tärinätön moottori, seitsemänlaakerinen polviakseli ja nelipyöränestepainejarrut! Kaikki insinööritieteen ihmeet, jotka ovat tehneet *Chrysler'in* nimen tunnetuksi maailman kaukaisimmissa osissa, esiintyvät taasen tässä uudessa mallissa. Katsokaa itse ja harkitkaa! Epäilemättä kysytte itseltänne: Onko maailmassa toista vaunua olemassa, joka saavuttaa sellaisia tuloksia Chrysler »H»:n hinnalla?

———*———

A/B HANS KOCH O/Y

HELSINKI

———*———

O/Y WIKLUND A/B, Turku
AUTOTARVIKE, Viipuri
L. A. HARTONEN, Mikkeli
GEO LAURIN, Vaasa
ALB. NYMAN, Sjundeå
E. JOHANSSON, Lahti
A. N. MAJALA, Tampere
METALLITEHDAS KALSKE, Pori
HJ. ÖSTERMAN, Loviisa
L. E. KOSKI, Hämeenlinna

Säilykkeiden onnistuminen riippuu etikasta

Ainoastaan luonnollinen väkiviinaetikka kykenee antamaan säilykkeille niille ominaisen mielyttävän, makeahkon happaman maun ja säilyttämään niiden luonnollisen värin.

Rajamäen Tehtaitten väkiviinaetikka

on ainoa kaupassa löytyvä luonnollinen etikka.
Vaatikaa kauppiaaltanne aina Rajamäen etikkaa 3/4-litran halvassa pakkauksessa, sillä se on käyttäjälle

Edullisin

KUKKASKORISTELU JA -SIDONTA

Se on taito, jota ennen kaikkea kukkien viljelijät ja kukkien myyjät tarvitsevat, mutta joka myöskin on jokaisen kukkienystävän opittava. Millä hetkellä hyvänsä tulee esim. perheessä huoneen koristelu, rakennuksen kaunistaminen t. m. s. juhlapäivän johdosta eteen. Silloin on suoriuduttava omin voimin. Kaikenlaiset juhlatilaisuudet ulkoilmassa saavat myöskin enemmän tunnelmaa, jos on kykeneviä henkilöitä apuna suunnittelemassa köynnösten sijoittelua ja juhlapaikan koristelua. Tämän taidon oppii ken hyvänsä Kerttu Tuurin uudesta, laajasta ja pätevästä teoksesta »Kukkaskoristelu ja -sidonta». Teos on mainiosti kuvitettu. Kuvia on sekä rakennuskoristelusta että morsiusseppeleistä. Hinta 38 mk.

*

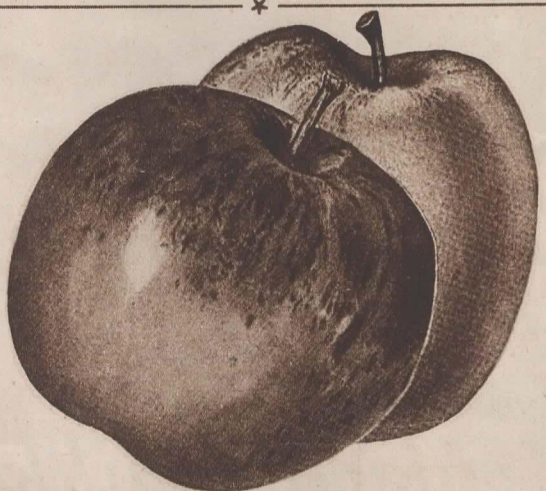

HEDELMÄ- JA MARJALAATUMME

Kaikille hedelmäviljelijöille tärkeä uutuus on valtion pomologi Olavi Collanin kirjoittama ainutlaatuinen hedelmäviljelijöiden opas »Hedelmä- ja marjalaatumme». Maassamme on kasvamassa innostus hedelmätarhojen perustamiseen ja senvuoksi on tärkeätä, että laatukysymyksessä heti joudutaan oikealle, kokemusten osoittamalle uralle. Runsaasti, jopa loisteliaasti kuvitetun teoksen hinta on 28 mk., sid. 35 mk.

★

OTAVA

Syksy puutarha-aikaa

Hankkikaa nyt itsellenne seuraavat pätevät puutarhanhoito-oppaat:

ABELIN: **Pikkupuutarha.**
Tarpeellinen kirja kaikille pikkupuutarhojen omistajille ..... Sid. 7:—

COLLAN: **Hedelmä- ja marjaviljelys ilmastomme ja olosuhteittemme mukaiseksi.** Tutkimus .... Nid. 12:—

COLLAN: **Lasinalainen hedelmäviljelys.**
Uusi, huomattava tietokirja lasinalaisen viljelyksen harrastajille ..... Nid. 35:—

COLLAN: **Lavatarha- ja kasvihuonerakennusopas.**
Alallaan ainoa teos maassamme, pätevän miehen kirjoittama ..... Nid. 28:—
Sama teos ..... Sid. 36:—

ELFVING: **Kukkaviljelys avomaalla.**
Mainio neuvonantaja kukkien viljelijöille ..... Nid. 42:—
Sama teos ..... Sid. 55:—

HEIKEL: **Hedelmä- ja marjaviljelys avomaalla.**
Paljon käytetty, tunnettu opaskirja ..... Sid. 20:—

HYVÖNEN: **Kotipuutarhuri.**
Ensimmäinen teos, jonka kotipuutarhain hoitajien on hankittava ..... Sid 28:—

HYVÖNEN: **Nuorten puutarhakirja.**
Lasten ja nuorten harrastuksien ohjaaja ja opettaja Nid. 4:—
Sama teos ..... Sid. 5:—

IGNATIUS—COLLAN: **Puutarhaviljelijän muistikalenteri.**
Monivuotinen, omakohtaisiin kokemuksiin perustuva puutarhurin tietokirja. Runsaasti kaavakkeita Sid. 18:—

LUNDÉN: **Keittiökasvikirja.**
Laajimpia ja tietorikkaimpia teoksia mitä meillä puu- ja keittiökasvitarha-alalla on kirjoitettu.... Sid. 65:—

LUNDÉN: **Kodin keittiökasvikirja.**
Erikoisesti pienimpiin oloihin soveltuva..... Nid. 6:—
Sama teos ..... Sid. 10:—

LUNDÉN: **Puutarhan maaperä- ja lannoitusoppi.**
Täydellinen maaperän ja lannoituksen tuntemuksen oppikirja ..... Nid. 43:—
Sama teos ..... Sid. 55:—

LUNDÉN: **Ryhmäpuutarhoja.**
Samalla hedelmäinviljelysopas ..... Nid. 10:—
Sama teos ..... Sid. 16:—

WAGNER—WULFF: **Puutarhakasvien lannoittaminen.**
Nykyaikainen, perinpohjainen teos puutarhureille Nid. 12:—

Pyytäkää kirjakaupasta Otavan uusi puutarhakirjojen luettelo. Siinä on näistä teoksista laajemmat esittelyt. Saatte sen maksutta.

★

OTAVA

Perheenemännän parhain apu.

KOKO koti epäjärjestyksessä, ruoka myöhästynyt, isä ja äiti huonolla tuulella sekä pikku lapset yksinäisiä ja meluavia. — Sellainen oli pyykkipäivä ennen.

Nyt käyttää äiti RINSO'a. Hän tekee RINSO-liuoksen valmiiksi illalla ja panee vaatteet likoamaan siihen yöksi. Seuraavana aamuna ei hänen tarvitse muuta kuin huuhtoa ne ja ripustaa kuivumaan.

RINSO'lle kiitos siitä, että äiti on iloinen ja tyytyväinen eikä hänen enää tarvitse kärsiä pyykkipäivän kulutusta eikä epäjärjestystä kotona.

Rinso

A.B. LEVER O.Y., HELSINKI

VIM

Keittiöastianne

puhdistatte parhaiten VIM-jauheella — VIM on aivan vapaa kaikista hapoista ja on se sentähden hygieenisin puhdistusaine keittiö- ja ruoka-astioille.

A.B. Lever O.Y. Helsinki

AUTONOMISTAJAT

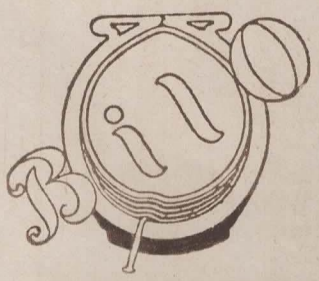

Käyttäkää BILO panssari-rengasta niin vältätte puhkeamisia, jotka syntyvät nauloista, laseista y. m. syistä. — BILO säästää ulkorengasta noin 75 %.

O. Y. HART A. B.
HELSINKI, L. RANTA 14 PUHEL. 5823 TAI 2969

SAGRA
KUTOMAKONEITA
suosittelemme

Lujarakenteinen, uudenaikainen ja ennen kaikkea huokea. Tarmokkaita paikallisasiamiehiä otetaan maaseudulle. Pyytäkää hintaluetteloja.
Edustaja ja yksinmyyjä Suomessa:
A/B ÖLLER & SON O/Y
Helsinki · Fabianinkatu 31 · Puhelin 7021

Ostakaa
BOMANIN
Huonekalukankaita
MIKONKATU 4
HELSINKI
MAAN AINOA ERIKOISLIIKE
Näytteitä lähetetään maaseudulle

ASIAMIEHET!
Rupea Suomen uudenaikaisimman, taiteellisen valokuvaussuurentamon asiamieheksi. Työn ensiluokkaisuus taataan. Hienoja näytekuvia. Korkea osinko.
Valokuvaussuurentamo
O/Y SUOMI A/B
Iso-Robertinkatu 8. Helsinki.

TYÖTÄ KAIKILLE!

Me kutsumme heti kaikki — miehet ja naiset, vanhat ja nuoret — **kutomaan meille miesten sukkia.**

Jokaisella, jolla on 84 neulan silinterikutomakone, on oikeus työskennellä meidän laskuumme. Tiedustelkaa ehtojamme, jotka lähetetään Teille postivapaasti ilman sitoutumisvaatimuksia. Ne, joilla ei ole kutomakonetta, voivat edullisilla ehdoilla joko ostaa tai vuokrata hyvintunnettuja

ARE
erikoiskutomakoneitamme.

Kirjoittakaa meille tänään!

★

Maury & Co Osakeyhtiö
Unioninkatu 24
Helsinki

SAIRASHOITO-TARPEITA

Maaseudulle postietuannilla. Hintaluettelo kun 1: 50 postimerkki seuraa anomusta.

★

ROHDOSLIIKE
VARIA
Aleksanterinkatu 50.
Puhelin 113 97.

PYYDÄ AINA
TIKKURILAN
KIILLOTUSVAHAA.

Tizianan hiustenvärinpalauttaja

antaa harmaille hiuksille niiden entisen värin. Aine vaikuttaa hitaasti, niin että hiusten värin muuttuminen entiselleen käy huomaamattomaksi. Vaaraton. Smk. 55:— isolta pullolta. ***Tizianan ihonpuhdistusvoide*** poistaa aivan mekaanisesti kaiken epäpuhtauden huokosista. Smk. 40:— pöntöltä. ***Rapidenth*** poistaa heti epämieluisan karvojen kasvun kasvoista ilman ihon ärsytystä. Erikoinen jälkikäsittely estää jälkikasvun. Smk. 90:—. Lähetetään huomiota herättämättä postietuantia vastaan. Etumaksulla postivapaasti. Yksinmyyjä: ***J. A. Häggström, Helsinki, Pormestarinrinne 4.***

Poistakaa ennen kylpyä kaikki rumentava hiuskasvu. Parfymeerattu salva poistaa sen 5 minuutissa. Ei mitään alkuvalmisteluja. Miten kiusallista naiselle kun hän mennessään kylpyyn huomaa, että hiuskarvat, jotka hän huolellisesti on ajanut käsivarsista, jaloista ja niskasta, ovat alkaneet kasvaa uudestaan karkeampana. Ollakseen sorea täytyy hänen yhä useammin ajaa hiuskarvat ja siten turmelee ihoa. On onni että nyttemmin löytyy parfymeerattu Taky-salva, jota otetaan suoraan putkesta. Kaikkien maitten soreat naiset voivat tällä poistaa 5 minuutissa haittana olevat hiukset. Taky-salva liuottaa hiukset juuresta saakka, jota taas partaveitsi ei tee; hiukset kasvavat paljon hitaammin ja tulevat vähitellen ohuemmiksi kunnes lopuksi häviävät kokonaan. Taky on vaaratonta eikä kuivu. Koettakaa sitä jo tänään. Te tulette huomaamaan, minkätähden tuhannet naiset käyttävät päivittäin Takya poistaessaan liikanaisia hiuksia. Te voitte ostaa Taky-salvaa. (Pat. S. G. D. G.) jokaisesta hyvinvarustetusta apteekista, rohdos- ja hajuvesikaupasta.

Paritsilaista Taky-salvaa myydään kaikkialla hintaan Smk. 30: —. Ainoastaan yksi malli, hintaansa nähden edullisin.

PÄÄEDUSTAJA:
A/B PARFUMERIE IDMAN & ARVELA O/Y

PERSSONIN KUTOMAKONE
on vailla vertaistaan

1. *On erikoisvalmistetta.*
2. *On kevein ja nopein.*
3. *On luja ja kestävä, josta 10-vuotinen takaus.*
4. *On yksinkertainen ja helppo hoitaa.*
5. *On joka kodin kone.*

OSAKEYHTIÖ TH. NEOVIUS
Helsinki, Vladimirinkatu 12

MUOTOKUVIA

KREETTA KALLIOMÄKI,
Kankaanpää.
90 v. 25. 8. 26.

GRETA TAPIO,
rouva. Rovaniemi.
80 v. 2. 9. 26.

KRISTINA PILHJERTA-PAJULA, talonemäntä. Vehkalahti.
75 v. 4. 9. 26.

MARIA KANGAS,
rouva. Oulu.
70 v. 26. 8. 26.

J. JUHOLA,
vaunumestari. Pieksämäki.
60 v. 2. 9. 26.

JUHO KERO,
ratamestari. Makslahti.
60 v. 31. 8. 26.

SAIMA KOKKO,
emäntä. Huopana.
60 v. 31. 8. 26.

A. TIKKANEN,
rakennusmestari. Suomussalmi.
60 v. 26. 8. 26.

EMMA REIJONEN,
maanviljelijä. Antrea.
60 v. 22. 8. 26.

SANTERI NIEMELÄ,
maanviljelijä. Luhanka.
60 v. 20. 8. 26.

TAAVI TUOVINEN,
konsulentti. Hyvinkää.
50 v. 4. 9. 26.

SANDRA MÖRSÄRI,
neiti. Petsamo.
50 v. 3. 9. 26.

MATTI DEBNER,
rakennusmestari. Punkasalmi.
50 v. 3. 9. 26.

HERMAN SELIN,
räätälimestari. Oulunkylä.
50 v. 23. 8. 26.

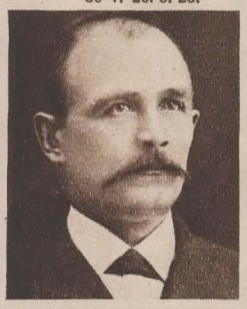

GUSTAF MANNINEN,
isännöitsijä. Pori.
60 v. 6. 9. 26.

EUFEMIA SUURONEN
leskiemäntä. Laukaa.
† 1. 8. 26 86-v.

ISRAEL HOVI,
kauppalaivuri. Säkkijärvi.
† 6. 8. 26 74-v.

HEIKKI KEKÄLÄINEN,
kauppias. Kuopio.
† 17. 7. 26 58-v.

ANNA KUSTAAVA RAJANIEMI, emäntä. Simo.
† 18. 7. 26.

AUG. LEPPÄNEN,
autonajaja. Hämeenlinna.
† 30. 7. 26 46-v.

SULO RUDOLF OINILA,
kauppamatkustaja. Helsinki.
† 11. 8. 26 36-v.

AARNE ILMARI PISPALA,
lääket. kand. Helsinki.
† 2. 8. 26 27-v.

JUHO AUKUSTI YLI-KUHA,
maanvilj. poika. Kuortane.
† 18. 7. 26 27-v.

VIENO H. LAHTINEN,
metsäkoululainen. Ruovesi.
† 4. 8. 26 24-v.

VELLAMO SÄILÄ,
neiti. Salo.
† 15. 7. 26 23-v.

Ei tavallisena hiusvetenä

vaan

hiuslääkkeenä

on pidettävä

SISAR ELLAN NOKKOS HIUSVETTÄ

Tämä erinomaisen tehoisa hiushoitoväline on valmistettu luonnollisesta nokkosnesteestä, joka ammoisista ajoista on ollut tunnettu tukankasvulle terveellisistä ominaisuuksistaan. Sitä ei pidä sekoittaa moniin n. k. hiusvesiin, sprii-sekoituksiin, joihin hajusteita ja väriä on lisätty, jotka korkeintaan helpottavat päivä päivältä vähenevien hiussuortuvien kampausta.

Sisar Ellan Nokkoshiusvesi estää tukanlähtöä henkilöiltä, joilla on normaalinen terve tukka ja keskeyttää hiusjuurien sairaudesta johtuneen hiusten varisemisen.

Sisar Ellan Nokkoshiusvesi on miellyttävän tuoksuista ja tekee tukan pehmoiseksi ja loistavaksi, vahvistaa hiusjuuria ja poistaa hilseen. Älä odota enää päivääkään, vaan ala jo heti käyttää

Sisar Ellan Nokkoshiusvettä.

★

O/Y TEKA A/B

Suomi-Gramofooni

Puhdasääninen, halpa, kestävä.

O/Y FAZERIN MUSIIKKIKAUPPA
Helsinki / Aleksanterink. 11

Leipomo / Kahvila

EKBERG

Bulevardinkatu

9

YMÄR ABDRAHIM

ISO-ROBERTINKATU 28 / PUHELIN 1780

Runsas valikoima

Villa-, pumpuli- ja pellavakankaita

y. m., y. m.

WEILIN & C:o

AUTOLIIKE

W 1907

BULEVARDI 5

PUHELIN 10951

Ylläolevaa merkkiä voidaan kysyä kaikista hyvinvarustetuista sekatavarakaupoista.

PAULIG'IN KAHVI

„Viimeinenkin pisara maukasta"

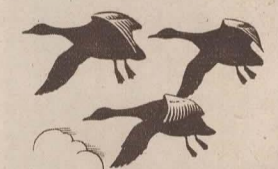

GYTTORP

PATRUUNAT

eivät vahingoita riistaa — kun vain tähtää oikein!

Tailor

HELSINKI
ALEKSANTERINK. 15

Suosittu
NAISTEN JA MIESTEN
PUKIMO
JA
TURKKURILIIKE

Aina varastossa

"AQUAROCK"

tehtaan tunnettuja Impregnoituja ja Kumi-takkeja Naisille, Herroille, Tytöille ja Pojille.

★

SUOMEN SOTILAS-PUKIMO

M. KOTSCHACK

Yrjönkatu 12

Puhelimet 1296 & C 23522

URHEILU-PUKUJA

★

URHEILU-HOUSUJA

URHEILU-SUKKIA

★

Kaikki poistavat hiukset kainalokuopista sekä muun epämieluisan hiusten kasvun 5 minuutissa vaarattomalla, tieteellisesti valmistetulla ***Hygien. ihokarvojen poistamisaineella.*** Smk. 55:— pullolta. ***Patenttiotsanauha »Sascha»*** on tehokas otsaryppyjen poistamisväline. Smk. 50:—. ***»Eta-Tät o»-pisara*** poistaa tatuoimiset, syntymämerkit, kesakot ja syylät. Smk. 45:—. Lähetetään huomiota herättämättä postietuantia ja postimaksua vastaan.

Teknillinen Liiketoimisto, H:ki.

Barnengenin **Vademecum** **Suuvesi ja hammastahna**

RISTISANATEHTÄVÄ N:o 29.

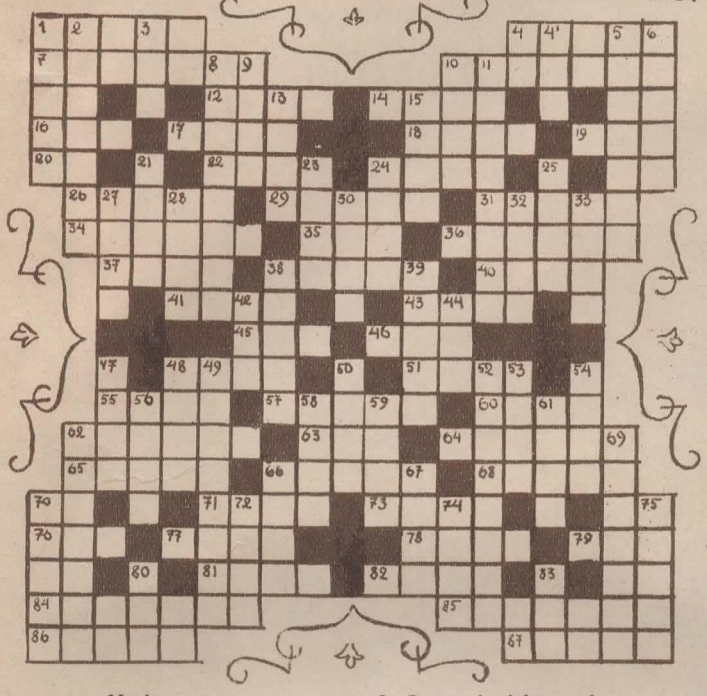

Vaakasuoraan:

1. Kirja-aitta. 4. Sota-ase.
7. Varsinais-Suomessa.
10. Merenkulkuväline.
12. Kaunistaa työn.
14. Ankara komento.
16. Oma paras. 17. Musta kuin yö.
18. Kivimiehen työkalu.
19. Patteri. 20. Koiralle.
22. Vanha korko.
24. Ikävä olla, kun jokin putoaa.
26. Ilotulitus. 29. Pojan nimi.
31. Kukka. 34. Suurliike.
35. Mitä tekee ojuri.
36. Pylväs. 37. Ansa.
38. Kirjailijattaren etunimi.
40. Kulkuvälineen osa.
41. Huomattu uusi yhtiö. 43. Peto.
45. Lakeus. 46. Uljas eläin.
48. Meripojan huuto.
51. S. K:n parhaita ilmoittajia.
55. Kirjailija. 57. Savukelaji.
60. On yhtähyvin hevonen kuin Fordi on auto.
62. Laivatie. 63. Paras maa.
64. Kreivikunta Ranskassa.
65. Vallaton. 66. Tilava.
68. Kunnollinen. 71. Vanha kello.
73. Suomalaisten tunnettu ominaisuus.
76. Kehotus sille, joka tarvitsee.
77. Talo. 78. 8/VII.
79. Sven Dufvan 2:sen säkeistön 4:s sana. 81. Kulkuneuvo.
82. Pehmyt ja valkea.
84. Eräs Cagliostron nimistä.
85. Esim. Turkki ja Persia.
86. Lähtee 81:stä. 87. Laulu.

Pystysuoraan:

1. Suunnan määrääjä.
2. Kaupunki. 3. Sanotaan lähetille.
4. Hyvä kauppatavara Lutherin aikoihin.
5. Suuren henkilön poika.
6. Hienoin laite ihmisellä.
8. Osottaa mistä vettä tuodaan.
9. Pitkä huojuvainen.
10. Sotasatama. 11. Rohkea.
13. Hämähäkin toitä.
15. Tytön nimi.
21. Lastenkirjailijatar.
23. Pojan nimi. 24. Pyörärengas.
25. Automerkki.
27. Ruotsalainen miehen nimi.
28. Tytön nimi. 30. Tytön nimi.
32. Useimmin inhottava.
33. Kaikissa eläimissä.
38. Vuori.
39. Tärkeä kulkutie.
42. Laiholle vaarallinen.
44. Matkareitti. 47. Pitäjä.
48. Laihon alku.
49. Metsänkävijän asunto.
50. Sievä.
52. Kiven näytelmä.
53. Pyhä ja kallis.
54. Virolainen valtiomies.
56. Mauste.
58. Siellä, missä kiveliötkin.
59. Tunnettu tähti.
61. Tähti taiteen maailmassa.
62. Nuijapäällikkö.
66. Teki vasikan kullasta.
67. Oikea.
69. Siksi naiset eivät kelpaa.
70. Himoitsee toisen omaa.
72. Juoma. 74. Nyt mennyttä.
75. Naapurivalta.
80. Osoittaa ylenkatsetta.
83. Kukassa.

Vastaukset tähän tehtävään ovat lähetettävät Veli Giovannille ennen syyskuun 25 p. Kuoreen paitsi osotetta kirjoitettava sanat: *Ristisanatehtävä n:o 29.* Kymmenelle oikein ratkaisseelle annetaan 40 mkn kirjat.

KAAVIO-KILPAILUMME RATKAISU.

N:ossa 32 julkaisimme uusimmallaisen kirjainneliötehtävän. Ihmeeksemme on sangen moni osannut oikein ratkaista tehtävän. Selityksen vuoksi ja vastaisten samanlaisten tehtävien selitykseksi julkaisemme tässä vielä sekä kirjainneliön että siihen tarvittavan kaavion. Kun kaavion asettaa kirjainneliön päälle neljä kertaa perätysten, joka kerran välillä kääntämällä kaaviota oikealle muodostuu aukoista näkyvistä kirjaimista peräkkäin seuraavat lauseet: „Nyt se on selvä, kun kerran oikean avaimen keksi. Vastaus nyt Veli Giovannille.“

Oikean ratkaisun lähettäjistä määräsi arpa seuraavat palkinnon saajiksi (kukin saa 50 mkn kirjat): *Lempi Sirén*, Turku; *Veikko Salminen*, Turku; *Kyllikki Hurme*, Tampere; *Anna Kinnunen*, Elisenvaara; *Otto Vänskä*, Eno; *Aune Aalto*, Viipuri; *R. Saartaho*, Turku; *Aune Vinblad*, Lautiosaari; *Eva Miettinen*, Helsinki; *Dagmar Hekkala*, Oulu.

t	e	N	v	e	y	e	t
n	s	k	r	e	e	r	k
l	a	i	c	G	n	i	n
o	o	s	i	i	k	v	s
a	e	v	l	a	v	e	n
n	a	s	n	t	a	i	v
å	l	k	a	l	u	u	n
s	a	n	k	i	y	e	m

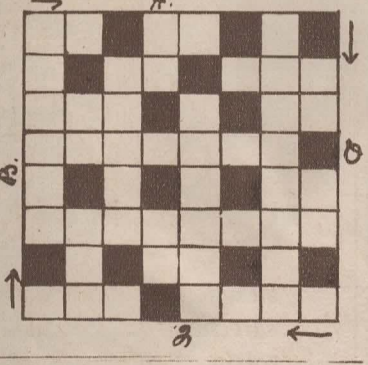

CHAPLIN

tulee näyttelemään filmissä Napoleonia. Nyt odotetaan tuleeko hän esiintymään

vaiko näin. (Lach. Welt.)

KORJAUS: Viime n:ossa julkaistu Kuva-arvoitus n:o 7:n ratkaisu kuuluu: „Ukko kuuluu kurkihirren alla kummituksiakin taas tavanneen.“

Kesällä

ei erikoisemmin tarvitse kiinnittää huomiota jalkineiden kestävyyteen koska kaikki silloin voivat käydä puettuina niin kevyesti ja vapaasti kuin mahdollista.

Syksyllä

vastoin ilmojen muuttuessa siksi ja kylmiksi, on asia Silloin on kaikkien valittava jalkineensa.

elevat ihmiset

kin nykyjään melkein poikkeuksetta

RANDIKENKIÄ

TURKU, Puutarhak. 24

Löytyyhän kyllä kenkiä, jotka ostaessa tuntuvat edullisemmilta halpuutensa takia ja laatuja, jotka ovat kevyitä ja sentähden ehkä näyttävät siroimmilta mutta tosiasia kuitenkin on että

RANDIKENGÄT

kestävyytensä
takia tulevat käyttäjälle
edullisemmiksi

*

ME VALMISTAMME YKSINOMAAN RANDIKENKIÄ
ja seuraamme niiden valmistuksessa viimeisiä kuoseja. — Arvostelkaa niiden siroutta — me takaamme niiden kestävyyden.

OSAKEYHTIÖ ATTILA

Tampere

Kustannusosakeyhtiö Otavan Syvennyspainolaitos, Helsingissä 1926